உதயதாரகை.—MORNING STAR.

Published on the 2d and 4th Thursday of every Month at one shilling a Quarter payable in advance.

௫ம். புத்தகம் சஞ்சிகை ௰௪.] ௲௮௱௪௫ ஜூல. ஆடி ௰௨. ௨௪. தேதி வியாழக்கிழமை Thursday, July 24, 1845. [Vol. V. No. 14.

இதிகாசச் சுருக்கமும் காலநிருபண விளக்கமும்.

அதற்குப்பின்பு உரோமர் கார்தேசினியரோடும் முதற் பியூனிக் யுத்தமென்று வழங்கும் போரை நடப்பித்தார்கள். இருபத்துநான்கு வருஷம் நடந்த இந்த யுத்தத்தினால் உரோமர்சிசிலியென்னுந் தீவைச் சுதந்தரமாகப் பெற்றதுமன்றிக் கார்தேசினியர் தங்களுக்குத் தாழ்ச்சியாய் ஒரு சமாதானசம்பந்தத்தைச் செய்யும்படி அவர்களை வலித்தார்கள்.

முதலாம் இரண்டாம் பியூனிக் யுத்தத்துக்கிடைப்பட்டகாலத்தில் உரோமர் தங்களுக்குவிரோதமாய்க்கலகம்பண்ணின இத்தாலிதேசத்திற் சிலகோத்திரத்தாரைத் தமனித்ததுமன்றிக் கோர்சிக்காசார்தீனியாமேல்தா, என்னுந் தீவுகளைவசப்படுத்தினார்கள். இரண்டாம்பியூனிக்யுத்தத்தைக் கார்தேசினிய சேனாபதியாகிய இளைய அனிபலென்பவன் வைராக்கியத்தினால் மூட்டினான். இவன் உரோமருடன் சமாதான சம்பந்தத்தில் சேர்ந்த சகுந்த நகரத்தாரைத் தகைந்துகொள்ள வகைதேடிய பொழுது உரோமர் அதை விலக்கும்படி கையிட்ட எதுக்கள் சித்திபெறுமையால் அவ்விருபட்சத்தாருக்கும் யுத்தம் உண்டாயிற்று. ஆனிபலென்பவன் ஆபிரிக்கா இஸ்பேன் என்னுந் தேசங்களைப் பேணிக்கொள்ள எத்தனம் செய்துகொண்டு பிரனீயசென்னும் மலையைக் கடந்து தன் சேனையோடும் ரோனென்னும் நதிவரைக்கும் வழிச்சென்று எல்ப்ஸ் என்னும் மலையினுச்சிவழியாய் இத்தாலிதேசத்துச் சமபூமியை அடைந்து அங்கே தனது அத்திரவித்தியாசாமர்த்தியத்தினாலும் அதிபத்திய உபாயங்களினாலும் பதினாறு வருஷமளவுக்கு நிலைத்திருந்து பலமுறை அணிவகுத்த யுத்தங்களில்உரோமரை வெற்றிகொண்டான். இக்கதனைகள் நடந்துவருங்காலத்தில் உரோம சேனாபதிகளிலொருவனாகிய சிபியோவென்பவன் ஸ்பேன் தேசத்திற் கார்தேசினியருடைய சேனைகளை வென்றபின்பு ஆபிரிக்காவிற் சென்று கார்தேசு நகரத்தாரைப் பயமுறுத்தினான். அப்பொழுது அனிபேலென்பவன் தன் சென்ம நகரத்தைப் பரிபாலிக்கும்படி திரும்ப வரவழைக்கப்பட்டான். இவன் தான் இத்தாலிதேசத்தை விட்டு நீங்குவது புத்தியீனமென்று கருதினதினால் துக்கத்தோடும் புறப்பட்டான். கிறிஸ்துஅவதரிக்க ௱௯௬ வருஷத்துக்குமுன் சாமாவென்னுமிடத்திற் சிபியோவென்பவனை எதிர்த்துக்கொண்டான். கூலிக்குப் படையெடுத்த அவனுடைய சேனைகள் சிபியோவென்னுஞ் சேனாபதியுடைய சேனைகளைப் பார்க்கிலும் இழிந்தனவாதலாற் றோல்வியடைந்தன. அதன் பின்பு கார்தேசினியருக்குத் தாழ்வாய் முடியும்படி ஓர் சமாதான சம்பந்தம் பண்ணப்பட்டது.

உரோமர் சுயாதிபத்தியத்திற்கு இணையான இந்த இராச்சியத்தைத் தங்களுக்கமையும்படி கீழ்ப்படுத்துதற்கு மாத்திரமின்றி அவர்களிற் சிலமந்திரிமார் அதை அழித்துப்போடுதற்கும் விரும்பி அதற்குப் பிரயத்தனம்செய்தார்கள். அப்படியே இவர்கள் கார்தேசைத் தகைந்துகொள்ள அந்நகரத்தார் மிகுந்த உற்சாகத்துடன் தங்களைக் காக்கப் பிரயத்தனஞ்செய்தும் அவர்களிலொருத்தனே அவர்களைச் சத்துருக்கள்கையில் அகப்படுத்தினதினால் இவர்கள் ஆக்கிரமத்துடன் நகரத்தைப் பிடித்துக் கிறிஸ்து அவதரிக்க ௱௪௬. வருஷத்துக்கு முன் நிர்மூலம்பண்ணினார்கள்.

எதீனியர் தங்களுக்குச் சகாயம்செய்ய உரோமரை வேண்டிக்கொள்ள உரோம இராச்சிய ஆலோசனைச் சங்கத்தார் கிறிஸ்து பிறக்க ௨௱ வருஷத்துக்கு முன் மகிதோனியருக்கு விரோதமாகப்படையெடுத்தார்கள். இந்தப்போர் நாலுவருஷம் நிகழ்ந்தபின்பு பிலிப்பென்னுமிராசா பிளமினியஸ் என்னும் உபராசனால் தோல்வியடைந்து சமாதான சம்பந்தத்திற்சேர இணங்கினான்.

இந்தக் கதனைகள் நடந்தபின்பு உரோமப்பிரசைகளுக்கும் பிரபுக்களுக்கும் ஓர் வாக்குவாதமுண்டாய்ப் பிரசாதிபத்தியத்தை அழிப்பதற்கேதுவாயிருந்தது. ஒரு ஊராதிகாரியாகிய தைபீரியஸ் கிறேகஸ் என்பவன் எந்த நகரத்தாரும் செயித்த தேசங்களில் எண்ணுயிரம் இலாச்ச நிலத்துக்கு மேற்படச் சுதந்தரித்துக்கொள்ளக்கூடாதென்று காணிபகுக்கும் விதிநிருபிக்கத் துணிந்தமையால் ஆலோசனைச்சங்கத்தார் மூர்க்கங்கொண்டு ஓரதிகாரியைத் தெரிந்துகொண்ட பொழுது உண்டான கலகத்தில் கிறேகஸ் என்பவனையும் அவனுடைய கூட்டாளிகளில் முந்நூறுபேரையும் கொன்றுபோட்டார்கள். கிறேகஸ் என்பவனதுசகோதரனாகிய கயசென்பவனும் அதிகாரியாயிருந்தபோது குறிக்கப்பட்ட விதிநிருபிக்கத் துணிந்தமையால்தன்னதிகார உத்தியோகத்தைநீங்கியபின்கொல்லப்பட்டான்.

கிம்பிராயரும் தியூத்தோனியரும் இத்தாலிதேசத்தைச் சேதப்படுத்தத் துணிந்தபோது அவர்களுக்கு விரோதமாய் அனுப்பப்பட்டமாரியசென்பவன் அவர்களைவென்று எண்ணிறந்தபேரை வதைசெய்தான். ஆனால் அவன் அகங்காரமும் பொறாமையுமுள்ளவனாய் நடந்தபடியினாலே இராச்சியத்தில் வெகு கலகங்க

HISTORY AND CHRONOLOGY.

[Continued from page 98.]

Soon after this, the Romans were engaged in the first war with the Carthaginians; usually called the first Punic war. The war continued 24 years, and ended in the Romans' obtaining possession of Sicily, and forcing the Carthaginians to conclude a peace on very disadvantageous terms.

The interval between the first and second Punic wars was occupied in subduing some tribes of Italy that had revolted; and also in taking possession of Corsica, Sardinia, and Malta. The second Punic war was purposely provoked by the younger Hannibal, now general of the Carthaginian army. He found a pretext for attacking Saguntum, a city in alliance with Rome. The Romans remonstrated, but in vain; and war was the consequence. Hannibal, having taken measures for securing Africa and Spain, crossed the Pyrenees, then continued his march to the Rhone; and scaling the Alps with his army, descended into the plains of Italy. There, by a series of able measures, military and diplomatic, he maintained himself for 16 years, defeating the Romans in several pitched battles. At length Scipio, the Roman general, after defeating the Carthaginian forces in Spain, passed over to Africa, and threatened Carthage itself. Hannibal was recalled to defend his native city. He left Italy with regret, and contrary to his own judgment. He encountered Scipio at Zama; but his army, consisting chiefly of mercenaries, was unequal to the army which Scipio commanded, and was defeated, B. C. 196. Peace was then made on terms for Carthage still more humiliating.

The Romans, however, were not satisfied with humbling this rival republic. It was a favourite maxim with some of their statesmen, that Carthage should be overturned. The city was besieged; the people defended themselves with the greatest resolution; but, being betrayed by one of their own citizens, the city was taken by storm, and destroyed B. C. 146.

An application for protection from Athens, induced the senate to declare war against Macedon B. C. 200. This contest lasted four years, when Philip, having been defeated by the Consul Flaminius, agreed to peace.

After this, a contest commenced between the patricians, and plebians, which ended not till it had effected the ruin of the republic. Tiberius Gracchus, a tribune, proposed or Sempronion law, by which no citizen was permitted the Agrarian to hold above 500 acres of conquered lands. This attempt so irritated the senators, that during the tumult of an election, they assassinated Gracchus and 300 of his partizans. His brother Caius Gracchus, when tribune, made a similar attempt; and on his return to a private station, was persecuted to death.

The Cimbri and Teutones, threatening to cover Italy with desolation, Marius was sent against them, and defeated them with immense slaughter. But his ambition and revengeful spirit brought innumerable calamities upon the republic.

ளைத் தோற்றுவித்தான். இவைகளெல்லாம் நடந்தபின்பு உரோமர் போந்தசென்னுந் தேசத்து அதிபதியாகிய மித்துருடேற்றிசென்னுமிராசாவுக்கு விரோதமாய்ப் படையெடுத்தார்கள். இவன் உரோம சேனாதிபதிகளிலொருத்தனுக்குப் பரிதானங் கொடுத்துப் பிறிக்கியா தேசத்தைப் பெற்றுக்கொண்டான். இவன் அதினின்று சில்லாவென்பவனால் துரத்திவிடப்பட்டதினிமித்தம் உரோமருக்கு மிகவும் விரோதியானான். மித்துருடேற்றிஸ் என்பவன் அவர்களை விரோதித்ததினாலுண்டான தீமையிலும் பார்க்க உரோமர் அதை நீக்கும்படி நடப்பித்த யுத்தத்தினாலேதான் அதிக கேடு உண்டாயிற்று. ஏனெனில், அந்த யுத்தத்தை நடப்பிப்பவனுக்கு மிகுந்த லாபம் உண்டாகும் ஆதலால் அதை நடப்பிக்கும்பொருட்டுச் சில்லாவும் மரியசும் ஒருவரோடொருவர் வாதமிட்டுக்கொண்டார்கள். மரியசென்பவன் சனங்களுக்குப் பிரீதியுள்ளவனாயிருந்தபடியால் அவர்கள் அவனையே யுத்தத்தை நடப்பிக்கும்படி ஏற்படுத்தினார்கள். சில்லாவென்பவனோ அதைக் கேட்டறிந்து ஏறக்குறைய, ௩௬௲. சேனைகளோடும் உரோம நகரத்திற் சென்று மரியசென்பவனும் தப்பியோடின அவனுடைய கூட்டாளிகள் பதினொருவருந் தள்ளப்படும்படி செய்தான். சில்லாவென்பவன் இனி ஒரு மோசமும் வாராதென்று நினைத்து மித்துருடேற்றிசென்பவனோடும் யுத்தஞ் செய்யத் திரும்பிப்போய்விட மரியஸ் என்பவன் உரோமபுரிக்குத் திரும்பிவந்து வெகு சனங்களையும் மேம்பாடான ஆலோசனைச் சங்கத்தாரையும் வதைத்துச் சில்லாவென்பவன் விதித்த கட்டளைகளை மாற்றினான். பின்பு தன்னையும் சின்னாவென்பவனையுமே அதிகாரிகளாக ஏற்படுத்தும்படி செய்து பதினாறு நாளைக்குள்ளே மாய்ந்துபோனான். சில்லாவென்பவன் இத்தாலி தேசத்தினின்று மீண்டுவந்தபின் அவ்விடமெங்கும் ஊர்க்கலகமுண்டாயிற்று.

சில்லாவென்பவன் எங்கும் வெற்றிசிறந்தவனாய் உரோம நகரத்தின் மிக ஆரம்பத்துடன் சென்று தேசாசாரங்களைக் கெடுத்து மேன்மைபொருந்திய ஆலோசனைச் சங்கத்தாரின் எண்பது பேரையும் இன்னும் அனேகாயிரம் பிரசைகளையும் மகா அபவாதமாக்கித் தன் சத்துருக்களை வதைக்கும்படி தன் சேனைகள்வசமொப்புவித்தான். மரியஸ் என்பவனுடன் பிறந்தார் மகனாகிய சியூலியஸ் சீசர் வதைக்கப் படுதற்கேதுவாயுந் தப்பிக்கொண்டான். பொம்பி சில்லாவென்பவனுக்கு அத்தியந்த நேசமுள்ள நண்பனாயிருந்தான். சில்லா கிறிஸ்து அவதரிக்க, ௭௮. வருஷத்துக்குமுன் காலஞ் சென்விட்டான்.

பின்னும் ஊர்க்கலகம் ஒழியாமல் நின்றதுமன்றி இராச்சியத்துக்கு விரோதமாயெழுந்த, ௪௰௲. சிறைகளை அடக்கும்படி ஓர் யுத்தம் நடந்தது. இந்த யுத்தங்களில் பொம்பியானவன் தன்னஸ்திரவித்தையின் சாமர்த்தியத்தைக் காட்டினதினால் உரோமசேனைகளுக்கு அதிபதியாக ஏற்பட்டுப் போர்தஸ்தேசத்திராசாவாகிய மித்துருடேற்றிஸ் என்பவனுக்கு விரோதமாக அனுப்பப்பட்டு அந்த இராசாவை வெற்றிகொண்டான். வென்றபின்பு போந்தஸ் தேசத்துக்கப்பாற் சென்று அறமேனியா சீரியா பலஸ்தயினென்னுந் தேசங்களை வசப்படுத்திக்கொண்டு அங்கே நின்றுந் திரும்பிக் கிறிஸ்து அவதரிக்க, ௬௩. வருஷத்துக்கு முன் உரோம நகரத்திற் சேர்ந்தான்.

இந்தக்கதனைகள் நடந்துவருங் காலத்தில்சியூலியஸ்சீசரென்பவன் மேற்றிசையில் தனது சாமர்த்தியத்தை விளங்கப்பண்ணியிருந்தான். ஸ்பேன் தேசத்திலிருந்து செயம்பெற்றவனாக உரோம நகரத்துக்குவந்தபோது அந்நகரத்தார் கலகக்காரராகி இரு பட்சத்தாராகப் பிரிந்தார்கள். ஒரு பட்சத்தார் பொம்பியிடத்திலும் மறுபட்சத்தார் உரோமருக்குள்ளே மகா ஐசுவரியவானாகிய கிறசசென்பவனிடத்திலுஞ் சேர்ந்திருந்தார்கள். கிறசசென்பவன் அவர்களைத் தன்னோடுங் கூடி அத்தேசத்தை இராச்சிய பரிபாலனம்பண்ணும்படி ஏவினான். இப்படி முதன்முதல் மூவருளொன்றான ஓரதிபத்தியம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

கிறசஸ் தனதுத்தியோகத்தைக் கைக்கொண்டவுடனே பார்திய தேசத்துக்குப் போய் யுத்தஞ்செய்து தோல்வியடைந்து கொலையுண்டான். இதனாலே மூவருள் ஒன்றான அதிபத்தியம் ஒழிந்துபோயிற்று. ஏனெனில் தான்தான் தலைப்பட வேண்டுமென்னுமபேட்சையுடன் பொம்பியும் சீசரும் ஒருவரோடொருவர் விவாதம்பண்ணிக்கொண்டார்கள். பொம்பியென்பவன் ஆலோசனைச் சங்கத்தாரில் மேன்மைபெற்றிருந்ததுபோலச் சீசரென்பவன் சேனைக்குள்ளே மேன்மைபெற்றிருந்தான். சீசர் உரோம நகரத்திற் சேர்ந்து பொம்பியைத் துரத்திவிடப் பொம்பி கிரேக்க தேசத்திற் போய்ச் சீசரை எதிர்க்கச் சேனைகளைத் சேகரித்துக்கொண்டான். சீசரென்பவன் அங்கே போய்ப் பார்சேலியாவிற் சந்தித்தெதிர்த்து முழுவதும் செயங்கொண்டான். பொம்பி எகிப்து தேசத்துக்குத் தப்பிப் போய் அங்கே சதிமானமாய்க் கொலையுண்டான். சீசர் உரோம நகரத்துக்குத் திரும்பிவந்தபோது மிகுந்த ஆடம்பர மகிமையுடன் எதிர்கொள்ளப்பட்டான். ஆனாலும் ஆலோசனைச் சங்கத்தாருடைய மண்டபத்தில் பொம்பியென்பவனுடைய உருவமாகிய சிலையைச் சமீபித்து நிற்கும்போது சதிசெய்து கொல்லப்பட்டான்.

The next important war in which the Romans were engaged, was that with Mithridates, king of Pontus. This prince obtained possession of Phrygia, by bribing one of the Roman generals. He was driven out of it by Sylla; and this expulsion laid the foundation of determined enmity to the Romans. But this war was the occasion of more disastrous consequences to the state, than the resistance of Mithridates. Sylla and Marius contended for the privilege of conducting the war, which was likely to prove lucrative. Marius gained the popular interest and was appointed to the command; but Sylla marched to Rome, with six legions, proscribed Marius, and eleven of his adherents, who fled. Sylla, now deeming himself secure, returned to prosecute the war with Mithridates; but Marius came back to Rome, massacred great numbers of citizens and distinguished senators, and abrogated the laws of Sylla. Marius then caused himself to be elected consul with Cinna; but survived his election only sixteen days. Italy, on Sylla's return, became the theatre of civil war.

Sylla, every where victorious, entered Rome in triumph, trampled on the laws, proscribed 80 senators and several thousands of citizens, and gave up his enemies to military execution. Julius Cesar, who was nephew of Marius, narrowly escaped the carnage, while Pompey was a zealous partizan of Sylla. Sylla died, B. C. 78.

The civil war still continued; and also a servile war against about 40,000 rebel slaves raged. Pompey so much distinguished himself in these wars, that he was visited with the supreme command of the Roman army, and sent against Mithridates; king of Pontus, whom he subdued; and carrying the war beyond Pontus, he subdued Armenia, Syria, and Palestine. From these conquests, he returned to Rome B. C. 63.

Meanwhile, Julius Cesar was signalizing himself in the west. Returning in triumph from Spain, he found Rome divided into two factions; the one attached to Pompey, the other to Crassus, who was the richest of the citizens, and these he pursuaded to unite with him in sharing the empire among them. This was the first triumvirate.

Crassus, on entering on his province, made war on Parthia; and was defeated and slain. This broke up the Triumvirate; for Pompey and Cesar, coming into direct collision, a contest immediately arose who should be at the head of the state. Pompey had chief influence in the senate; Cesar among the soldiers, Cesar marched to Rome and forced Pompey to retire. Pompey went to Greece, where he raised an army to withstand Cesar. Tither Cesar followed: and encountering him at Pharsalia, totally defeated him. Pompey fled to Egypt, where he was treacherously murdered. When Cesar returned to Rome, he was greeted by the acclamations of the citizens; but, almost immediately afterwards, was assassinated in the senate-house, at the foot of Pompey's statue.

[To be continued.]

ஆத்தும நிண்ணயம்.

[Child's Book on the Soul.]

௭ம். சல்லாபம்.

௯௯ம். பக்கத்தினின்று.

தாய். மைந்தா ஒரு செவ்வந்தி மலருக்கு என்ன வாசனை உண்டு?

மகன். சுகந்த வாசனை உண்டு.

தா. இரவெங்காயத்திற்குச் செவ்வந்தி மலரைப்போல வாசனையுண்டோ?

ம. இல்லையம்மா அதற்குமிதற்கு மிகுந்த வேற்றுமையுண்டு. வெங்காயத்தின் நாற்றமெனக்குப்பிரியமில்லை.

தா. இப்பொழுது ஒரு செவ்வந்திமலரையும் இரவெங்காயத்தையும் நீ முகராமலிருக்க அவைகளில் ஒன்றுக்கொன்று வித்தியாசமுண்டென்று உனக்கெப்படித் தெரியும்?

ம. முகராதிருந்தாலும் அவைகளுக்கின்ன வாசனையென்றும் இன்னும் அநேக பதார்த்தங்களுக்கின்ன வாசனையென்றும் நான் சிந்தித்தறியலாம்.

தா. அப்படியானால் முகராத சமையத்தில் சில பதார்த்தங்களை நீயே முகருவதுபோல நினைக்கவுங்கூடுமல்லவா?

ம. ஆம் அம்மா இதுவுமன்றி சிலவேளை எனக்குச் சலதோஷம் பிடித்ததினால் வாசனை தோன்றாதிருந்தாலும் இன்னவின்ன பதார்த்தத்துக்கின்னவின்ன வாசனையுண்டென்றறிவேன்.

தா. நீ காலூன்றாதிருந்தால் நீயே ஓடுவதாக நினைப்பாயோ?

ம. அப்படியு நினைப்பேனென்று நம்புகிறேனம்மா.

தா. மாம் பழமோ கொய்யாப் பழமோ எது உன்னாவுக்கு உருசிகரமுள்ளது?

ம. கொய்யாப்பழத்தைப் பார்க்கினும் மாம்பழமே அதிக மதுரமாயிருக்கும்.

தா. ஆகிலுமொரு மாம்பழத்தையாவது கொய்யாப்பழத்தையாவது இப்பொழுது நீ ருசிபார்க்கவில்லையே.

ம. ஆகிலுமவைகளுக்கின்ன ருசியுண்டென்றறிவேன்.

தா. அப்படியானால் ருசித்துப் பாராதசமையத்திலு நீயே சில பதார்த்தங்களை உருசிப்பதுபோல நினைக்கலாமல்லவா?

ம. ஆம் அம்மா.

தா. ஒரு குழலினோசையோ மேளத்தினோசையோ எது உன் காதுக்கின்பம்?

ம. குழலினோசை அம்மா, அல்லாமலும் யோவானென்னும் என் சிறிய தகப்பன் தனது தீங்குழலாலூதுகிறதைக் கேட்கிறதாக இப்பொழுது நான் நினைக்கக்கூடும்.

தா. அப்படியாகில் கேளாதிருக்கு நேரத்திலு நீயே ஓசைகளைக்கேட்கிறதாகவு நினைக்கலாமல்லவா?

ம. ஆம் அம்மா, இன்னும் ஒன்றைத் தொடாமலும் பாராமலுமிருக்கும் வேளையிலும் சில காரியங்களை நான் தொட்டுப் பார்க்கிறதாக உணரவுங் கூடும் ஒரு கல்லையும் என் பந்தையும் உமது கையையுநான் தீண்டும்பொழுது அவைகளை எப்படிப் பரிசிக்கிறேனென்று நான் சிந்திக்கவுங் கூடும்.

தா. நீ குளிராயிருக்கும்போது அதை எவ்விதமாய் உணருவாயென்று நினைக்கக் கூடுமோ?

ம கூடும் அம்மா மேலும் நான் பசியுந் தாகமும் வியாதியும் உட்டணமுமாயிருக்கும் வேளையில் இன்ன இன்ன வகையாயுணர்வேனென்றறிவேன்.

தா. மைந்தா நீ அப்படி உணர்வது மிகுந்த வாச்சரியமல்லவா?

ம. இதற்குமுன் இதைப் பற்றி அறியாமலிருந்ததே ஆச்சரியம். கடிகாரம் செவ்வந்திமலர் பருக்கைக்கல் இவையெல்லாவற்றிற்கு மேலாயிருக்கிற வேற்றுமையான வஸ்து என்னிடத்திலிருக்கிறதென்ன? அதேது? அதன்பேரென்ன என்னம்மா?

தா. அதை நானுனக்குச் சொல்ல இன்னுமாயத்தமாயிருக்கவில்லை. இப்பொழுது நீபோய் விளையாடுவது நலம். நாம் பேசினது போதும்.

CHILD'S BOOK ON THE SOUL.

DIALOGUE VII.

(Continued from page 99.)

Mother. Robert, how does a rose smell?

Robert. It smells sweet.

M. Does an onion smell like a rose?

R. No, mother. but very different. I do not like the smell of an onion.

M. How do you know? You are not smelling a rose and an onion.

R. But I can think how they smell; and I can think how a great many other things smell.

M. Then, you can *think that you are smelling things when you are not smelling them?*

R. Yes mother, and sometimes when I have a bad cold, and cannot smell at all, still I can think how things smell.

M. And suppose you were lame, could you think that you were running?

R. I believe I could, mother.

M. And suppose you were blind, could you think of seeing things?

R. Yes mother, I believe I could.

M. Which do you like best,—a peach or an apple?

R. A peach; it tastes a great deal the sweetest.

M. But you are not tasting a peach, or an apple.

R. No, mother, but I can think how they taste.

M. You can *think, then, that you are tasting things, when you are not tasting them?*

R. Yes, mother.

M. Which do you like to hear best—a flute, or a drum?

R. A flute mother; and I can think, now, that I am hearing uncle John play on his flute.

M. Then, you can *think that you are hearing things, when you are not hearing them?*

R. Yes, mother, and so I can *think that I am feeling things, when I am not feeling them.* I can think how a stone feels and how my ball feels, and how your hand feels.

M. And can you think how *you feel,* when you are cold.

R. Yes mother, and how I feel when I am warm and when I am hungry, and when I am dry, and when I am sick.

M. Robert, is not all this very strange?

R. Mother, I wonder I never thought about it before. What is it that I have which is so different from any thing that the watch has or the rose, or the pebble? What is it what do you call it, mother?

M. I am not quite ready to tell you yet. And it is best, now, for you to go and play a little. We have talked long enough.

THE LETTER WRITER.

LETTER XX.

The Brother's Answer.

DEAR BROTHER,

I received your kind letter, and am glad to hear you are well, as also of the progress you make in learning. I read your letter to your papa and mamma, and they are much pleased with it Billy Thomson dines at our house to-morrow, and he will bring you this. Your mamma has sent you half-a-guinea; and as you are so fond of books, I have sent you Rollin's Belles Lettres. Mr. Austin, our curate, says, that although all sorts of history are useful, yet he thinks you should begin with that of your own country; and he has sent you a present of Russel's History of England, which is ornamented with a set of the most elegant copper-plates extant in this kingdom. I have sent you the globes, and some other things, which you will find packed up in the box. We all beg that you will continue to persevere as you have begun, in an uniform course of virtue. It will entitle you to the favour of God, be a pleasure to your parents, and turn out to your own advantage at the last.

I am Dear brother, yours affectionately.

சகலவித காகிதவிளக்கம்.

௨௰ம். காகிதம்.

அந்தத்தமையனுத்தரம்.

அன்புள்ளதம்பியே,

நீ அன்புவைத்தெழுதிய காகிதமெனக்கு வந்து சேர்ந்தது. உன் சுகத்தையும் வித்தையின் விருத்தியையும் நான் (அறிந்து) சந்தோஷமடைந்து (நமது) அப்பாவுக்கும் அம்மாளுக்கும் உன் கடதாசியைப் படித்துக் காட்ட அவர்கள் அதற்கு மிகவுஞ் சந்தோஷப்பட்டார்கள். பில்லி தாம்சன் நாளை மத்தியானம் நம்முடைய வீட்டிற் சாப்பிட வருகிறார். அவரிதை உனக்குக் கொண்டுவந்து கொடுப்பார். அம்மாளுனக்கு ஏழு இறைசாலனுப்பியிருக்கிறாள். புஸ்தகங்களின் மேலுனக்கத்தனை இச்சையிருப்பதால் ரோலினென்பவருடைய சாஸ்திர நூல்களுனக்கனுப்பியிருக்கிறேன். நமக்குபதேச குருவாகிய ஆஷ்டினென்பவர் எல்லாச் சரித்திரங்களுமுபயோகமுள்ளவைகளானாலும் உன் சென்ம தேச சரித்திரத்தையே நீ முதல் வாசிக்கவேண்டியதென்றும் ரசலென்பவரெழுதிய இங்கிலீசு தேச சரித்திரத்தை உனக்கு வெகுமதியாக அனுப்பியிருக்கிறார். அது இந்தத் தேசத்துளெங்குமில்லாத மாசற்ற வழக்கான படங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. நீ கேட்ட ஒரு சோடு உண்டையுமல்லாமல் இன்னஞ் சில பண்டங்களுமட்டைகட்டிப் பெட்டிக்குள் வைத்துனக்கனுப்பியிருக்கிறேன். நீ நடந்துகொள்ளத்தொடங்கிய நன்னடக்கையையெந்நாளுமோரே சீராய்ச் சாதித்துவா நாங்களெல்லாம் பிரார்த்திக்கிறோம். உன்னை அது சுவாமியுடைய தயவுக்குரியவனாக்கி உன்றாய் தந்தைகளுக்குன்னைப் பிரியப்படுத்திக் கடைசியிலுனக்கே நன்மையாயிருக்கும்.

இப்படிக்கு

பிரியமுள்ள தம்பியே அன்புள்ள

உன்றமையனாகிய இன்னான்.

BRIEF HISTORICAL VIEW OF CEYLON.

இலங்கை இராசாக்களின் வரலாறு.

(Continued from page 100.)

முன் சொல்லப்பட்ட பராக்கிரமவாகுவின் இராச்சியத்தின் எட்டாமாண்டிலே ருகுணையிற் பிரதானிகள் கலகம்பண்ணிப் பெரிய அழிவை உண்டாக்கினார்கள். அக்கலகத்தை அமர்த்தும்படி அவன் தன் மந்திரியை அவ்விடத்துக்கனுப்ப அவன் போய் நெடுங்காலம் அவர்களோடே சண்டைசெய்து அநேக நாசமோசங்களை அடைந்தும் பின்பு அவர்களை மேற்கொண்டு அவர்களைப் பிடித்து மற்றவர்களுக்குப் படிப்பனையாகச் சிலரைச் சிரபங்கம்பண்ணியுஞ் சிலரைக் கழுவேற்றியுங் கொன்றான். அதன்மேல் அவன் சிலநாள் அங்கே தங்கி சிற்றுறையென்னுந் தலத்திலே மகாநாகபுரமென்னுமொரு பட்டினத்தைக் கட்டினான்.

காமபோசம் அரமனையென்னுமிடங்களில்இராசா சிங்களசனங்களை வெகுமானவீனமாய் நடத்திவந்தான். எப்படியெனில், யானை வியாபாரிகளாய்ப்போனவர்களைக் கொள்ளையிட்டு, இலங்கையின் தூதரின் கண் கால்கை முதலிய உறுப்புகளை ஊனப்படுத்தி அவர்களை மலையக்கரைக்கேற்றி விட்டான். இராசா இதெல்லாவற்றையுங்கண்டு தனது இராச்சியத்தின் பதினாறும்வருடத்திலே ஐந்துமாசக்காலமாக அநேகங் கப்பல்களைச் சம்பாரித்து வெகு சேனை போர்வீரரை அவைகளிலேற்றிச் சேனாபதியாயிருந்த தமிழ் அதிகாரமென்பவனைப் படைத்தலைவனாக நியமித்து அவர்களுக்கு ஒரு வருஷத்துக்குத் தகுதியான போசன பதார்த்தங்களையுஞ் சம்பாரித்துக்கொடுக்க அவர்கள் உடனே மார்க்கத்திலே கப்பலேறி அரமனையிலே இறங்கி அந்த இராசாவை வெற்றிகொண்டார்கள். அதினாலே இலங்கை இராசா சீர்ப்பட்டிருக்கிற வேளையில் குலசேகரபாண்டியன் இலங்கைமேலே படையெடுத்துவருகிறவர்களுக்கெல்லாம் எப்பொழுதும்ஒத்தாசைசெய்து வந்தானென்று அறிந்து அவனையுஞ்சற்றே பயமுறுத்திவைக்கவேணுமென்று நினைத்து இலங்கைநாதனென்ற சேனாபதிக்குக் கீழாக வெகுசேனையை அனுப்ப அவர்கள் இராமேசுபுரத்தையும் அதற்கடுக்க ஆறுநாடுகளையும் பிடித்துக் குலசேகரபாண்டியனை அவனுடைய இராசதானியை விட்டுத் துரத்தி அவன் குமாரன் வீரபாண்டுவென்பவனைச் சிங்காசனத்திலேற்றினார்கள். குலசேகரபாண்டியன் சோழனைத் தனக்குத் துணையாகச் சேர்த்துக்கொண்டு தன் இராச்சியத்தை மீளவும் பிடித்துக்கொள்ள எத்தனம்பண்ணி மூன்றுமுறையாய் எதிர்த்துமபசயப்பட்டுப் போனான். அதுசமயங்கண்டு இலங்கைநாதன் சோழனுடைய இராச்சியத்திலும் எழுகாத ஊரைப் பிடித்துக்கொண்டான். பின்பு குலசேகரன் இலங்கைநாதனிடத்துக்கு வந்து அவனுடைய விருப்பப்படியெல்லாம் நடந்துகொண்டபடியினாலே அவன் இராச்சியத்தைத் திரும்பவும் அவனுக்குக் கையளித்து சோழனிடத்திலெடுத்த தேசப்பகுதிக்கு வீரபாண்டுவை முதன்மைப்படுத்தித் தானெடுத்த கொள்ளைகளையுங் கொண்டு இலங்கைக்கு மீண்டுவந்தான். அவன் செய்த பணிவிடைகளுக்குக் கைமாறாகப் பராக்கிரமவாகு அவனுக்கு வெகு காணி பூமி ஆதீனங்களைப் பண்ணினான். பராக்கிரமவாகு தன்னுடைய வீரமும் புகழுமான இராச்சியகாலத்தின் கடைசியிலே உள்ளூர்க்காரியங்களைப்பார்த்து அநுராசபுரம் பொல்லன்றுவா முதலிய தலங்களிலுள்ள திருப்பணிகளைச் செப்பனிட்டு அவன் கட்டுவித்த பராக்கிரமசமுத்திரமென்னுங் குளத்துக்குக் கற்கங்கையின் தண்ணீரைக் கொண்டுவரும்படி கோதாவிரியென்ற வாய்க்காலையும்மின்னெறிக்குளத்திலிருந்து வடதிசைக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சும்படி காளிநதியென்ற வாய்க்காலையும் காளாவிக்குளத்திலிருந்து அநுராசபுரத்துக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சும்படி செயகங்கையென்றவாய்க்காலையும் உண்டாக்கினதுமல்லாமல் இன்னும் அநேகம் நீர்நிலைகளையுமுண்டாக்கினான்.

(௲௱௮௬) லே அவன் சகோதரியின் குமாரனான இரண்டாம் விசையவாகு இராசாவாகி ஒருவருஷம் மாத்திரம் இராச்சியம்பண்ணினான். அவன் மகா விவேகியாயிருந்ததுமன்றி அரமனைத்தேசத்திராசாவுக்கு ஒரு சாதுரியமான சீட்டை மகத பாஷையிலே எழுதி அனுப்பித் தாங்களிருவரும் அநுசரிக்கிற புத்தசமயத்தின் சில போதகங்களைக் குறித்துண்டான பேதத்தைத் தீர்மானம்பண்ணுகிறதற்குத் தகுந்த வித்துவத்தன்மையுள்ள குருக்கள்மாரை இலங்கைக்கு அனுப்பச் சொல்லிக் கேட்டுக்கொண்டான். ஆனால் அதற்கு மறுமொழிவருகிறதற்குமுன்னே தனக்கும் பட்டத்துத்துரையாய் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்த மிகுந்துவென்பவனுக்கும் ஒரு கோவிச்சியைக்குறித்துண்டான வழக்கலே மிகுந்துவென்பவனாற் கொல்லப்பட்டான்.

(௲௮௭) லே ஐந்தாம் மிகுந்துவென்பவன் இராசாவாகி ஐந்துமாதங்களாக இராச்சியம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கக்கொள்ளக் கொலையுண்டான். இவன் இராசகுடும்பத்தானல்ல. கலிங்க இராச்சியத்திலுள்ள சிங்கபுரத்தை அரசாண்ட சிறீசாயகோபனுக்குப் பார்பதி மகாதேவி பெற்ற வீரகீர்த்தி நிசாங்கமளவனென்பவன் சகல கலைக்ஞானங்களையுங் கற்றுணர்ந்து தனது புகழை உலகமெங்கும் பரப்பிவரும் நாளையில் இலங்கைத்தீவின் இராசாவான இரண்டாம் விசையவாகு என்பவன் தனக்குப் பின் இலங்கை இராச்சியத்துக்குத் தலைவனில்லையென்று கண்டு அவனை இலங்கை அரசுக்குரிய பிரதானியாய் வரும்படி எழுத அவன் விசைய இராசாவின் (௲௭௱ம்) வருஷத்திலே தனது தேசத்தை விட்டு ஓடமேறி இலங்கையிற்சேர்ந்தான்.

(௲௱௮௭)ன் பிற்பகுதியிலே அவன் இலங்கைக்கு இராசாவாகி (௯) வருஷம் அரசுசெய்தான். இவன் தம்புளவிகாரையிலிருந்த (௭௱) புத்தசிலைகளுக்குப் பொற்பூச்சிடுவித்தான். பலவிகாரைகளையுங் கட்டுவித்தான். மேலும் திரவியத்திலும் சவுரியத்திலும் சங்கையிலும் இவன் அதிகப்பட்டு வரவரத் தன்னையும் தன்னுடைய தேவிமாராகிய கலிங்க சவுந்தர மகாதேவியையும் கங்கை வங்கிஷ காலிங்க மகாதேவியையும் தன் மகன் வீரவாகுவையும் மகள் சருவாங்க சவுந்தரியையும் வெவ்வேறாய்த் தராசிற்போட்டு நிறுத்து அந்தந்த நிறைபொன்னைக்குருக்கள், புரோகிதப்பிராமணர், ஊனர், வறியவர்கள் முதலானவர்களுக்குக் கொடுப்பான். இவன் பல கட்டளைப்பிரமாணங்களையும் உண்டாக்கினான். அவைகளில்அநேக பிரதிகளை (௫) கல்லுக்களில் தீட்டுவித்து இரண்டைப் பொல்லன்றுவாவிலும்ஒன்றைத் தம்பூளிலும் நிறுத்தினான். அவனிறந்துபோனபின்பு அவன் குமாரன் வீரவாகு இராசாவாகிய அன்றிரவுதானே பரிசாரகனொருவனாற் கொல்லப்பட்டான்.

(௲௱௯௬) லே கீர்த்திநிசாங்கமளவனுடைய தம்பி இரண்டாம் விக்கிரமவாகு இராசாவாகி மூன்றாமமாசத்திலே கொலையுண்டிறந்தான். அவன் மருகன் ஒன்பதுமாதமாக ஆளுகைசெய்தான். அப்பால் பராக்கிரமவாகுவின் கைம்பெண் லீலாவதியைக்கீர்த்தியென்னும்மந்திரி கல்யாணம்பண்ணி அவனைப்பிடித்து இரண்டு கண்களையும் பிடுங்கிப்போட்டு லீலாவதியைப் பிரசஸ்தியாக்கி அவள் நாமத்திலே மூன்று வருஷம் அரசுசெய்தான். அவன் சாகசமளவன் என்பவனாலே பட்டத்திலிருந்து தள்ளப்பட்டான்.

நாலடியார்.

இளமைநிலையாமை—Instability of Infancy.

௫. சொற்றளர்ந்து கோலூன்றிச் சோர்ந்த நடையி
னாயப்

பற்கழன்றுபண்டம்பழிகாறுமிற்செறிந்து
காமநெறிபடருங்கண்ணினார்க்கில்லையே
யேமநெறிபடருமாறு.

பதம்.	உரை.
சொற்றளர்ந்து	சொல்லுந்தளர்ந்து
கோலூன்றி	கோலையுழன்ற
சோர்ந்த	தளர்ந்த
நடையினாய்	நடையுடையவர்களாய்
பற்கழன்று	பற்களுதிர்ந்து
பண்டம்	உடம்பானபண்டம்
பழிகாறும்	பழிப்பையடையும்படி
இல்	இல்லறத்தில்
செறிந்து	நெருங்கி
காமத்தின்	காமத்தின்
நெறி	மார்க்கத்தில்
படரும்	செல்லும்
கணணினார்க்கு	பெருமையையுடையவர்களுக்கு
ஏமம்	தமக்குக் காவலாகிய மோட்சத்தின்
நெறி	மார்க்கத்தில்
படருமாறு	செல்லும்வழி
இல்லையே	இல்லையே, எ—று.

MORNING STAR.

Jaffna, July 24th, 1845.

DIVINE HELP.

Man may rely upon his own resources in circumstances of difficult enterprise, or threatening danger, and may dare or endure where courage or fortitude are required; he may encounter the most inhospitable climes or boldly venture into the field of battle; and so long as he finds that he has a strong hold upon life, and that he is surrounded by things familiar to the touch and sight, his spirit fails not, and he feels strong in himself. It is altogether a different thing, when the body feels the rude assaults of disease, and the shadows of death begin to thicken and obscure the vision of this world; when the connection with life is sensibly diminishing, and the great and overwhelming realities of another world are beginning to obtrude upon the soul; for then the man finds himself engaged in a conflict with an enemy so potent and dreadful, that his courage avails him little; and his best skill is foiled in the unequal strife, and he is startled at his want of preparation for the scenes which are bursting upon his dying eyes, amidst which he sees the judgment seat and the angry God who sits upon it. It is a terrible thing to die unassisted by one mightier than death, and it is eternal ruin for the soul to go into the presence of God, with no higher claims to his favor than those which personal merit may have secured. The world regards it not, however often and loudly preached, but it is nevertheless solemnly true, that the presence, support, love, and mediation of Jesus Christ are essential to the soul's peace in the conflicts of death, and the opening realities of eternity; and the more these are enjoyed, the more confident will we be, the more joyful to bid adieu to the world, and the more triumphant our cry, "O death where is thy sting! O grave where is thy victory!"

VIEWS OF ROMAN CATHOLIC STATESMAN, OF THE CHARACTER AND OBJECTS OF THE JESUITS.

In a late session of the French Chambers, a most animated discussion took place on the revival of the Jesuits in France. It being known before hand that this subject was to come up, the eagerness to witness it was so great that although the sittings began at half past one, the ladies who were in great numbers arrived before eleven, and at eight in the morning the doors were besieged by a multitude anxious to obtain admission. M. Thiers opened the debate in a speech of two hours, which commanded profound attention, the object of which was to encourage the Government to execute the existing laws of France against the Jesuits. He enumerated the various edicts issued, and laws enacted against the "company of Jesus," pointing out many that could be still enforced. He shewed that although proscribed by the *ancient regime*, invisible during the first revolution, kept down by the empire, condemned even by the restoration, and tolerated since 1830 so long as they concealed themselves, the society of the Jesuits had now formed again into regular congregations, recovered immense influence and become rich and powerful enough to establish two "provinces," one of Paris, the other of Lyons; to possess 27 seminaries, other houses, and to maintain many more members than they chose to avow. To the increasing ascendancy and to the instigation of the Jesuits he imputed the growing hostility, which a part of the French clergy had for some time past displayed to the laws of the kingdom; and after professing the utmost respect to the Catholic religion, he declared that although far from entertaining all the popular prejudices propagated against the Jesuits, it was high time, that, supported as it was by the Chamber, the Government should endeavor to separate the cause of a prohibited order from that of the regular clergy.—

M. Dupin declared that the society of Jesuits was most dangerous. It was constituted for perpetuating the rule of Ignatius Loyola. It was formed in a foreign country, and had a chief who was an absolute despot. It divided Christendom into provinces, was under foreign influence, had well organised finances, and a perfectly established administration; and the oath was a perfect abnegation of the individual, which placed the man in the hands of his general, "like a stick in the hands of a blind man." Then with regard to the objects of the Society; they were completely political, and their great aim was universal sovereignty and dominion.

The discussion continued two days, and was finally concluded by the adoption of the following resolution, by an almost unanimous vote: "The Chamber, being confident that the Government will attend to the execution of the laws (against the Jesuits) passes to the order of the day."

RELIGIOUS TOLERATION OF THE INDIAN GOVERNMENT.

The Government of India have answered the native Memorialists against the toleration clauses of the *Lex Loci*, (noticed in our paper of the 22d of May,) from which we extract a few Paragraphs.

"5. The principle which guides the Government of India is, that all the religions professed by any of its subjects shall be equally tolerated and protected."

"8. It is just and right to tolerate a Hindu in the exercise of his religion, and to protect him from any loss of property on account of the profession and exercise of his religion."

"9. But the Hindu religion is not the only religion which the Government is bound to consider; the Christian Religion, the Mahomedan religion, and all others which exist in the country, have claims, (quite independent of the fact, that one of them is the religion of the Government itself) to the same impartial protection, and if a Hindu becomes a Christian or a Mohamedan, it is just and right that he too should he protected against any loss of property on account of the profession or exercise of the religion he has adopted."

"30. The Memorialists say that the xii. Clause will, if actually passed, annul the Hindu Law of Inheritance. If this were true, it would follow that the whole Hindu Law of Inheritance consists of provisions for punishing freedom of conscience, and the Government might feel bound to annul it. But the Hindu Law of Inheritance is far from being the unjust and barbarous thing here implied, and the government can conscientiously continue to enforce the greater part of its rules."

"31. The Memorialists speak also of the proposed Law as one which would "compel the relations of the convert to *reward* his apostacy." If this were a correct description, the Law would be justly open to objection. The Law should provide neither reward nor punishment for change of religious opinion. It should leave every man to the dictates of his understanding and his conscience, unbiassed by any motive of interest; and this is what the proposed Law does."

THE BIBLE THE ONLY RULE OF FAITH.

"The bible (said Chillingworth,) the bible only is the religion of Protestants. I will take no man's liberty of judging from him neither shall any one take mine from me. I will think no man the worse man, or the worse Christian—I will love no man the less, for differing in opinion with me And what measure I mete to others, I expect from them again. I am fully assured that God does not, and therefore man ought not, to require any more from any man than this—to believe the Scripture to be God's word; to endeavor to find the true sense of it, and to live according to it."

Admirable sentiments! Who can refrain from loving and admiring them? Oh that we could see the universal prevalence of such a spirit as they exhibit.

May all our readers believe the Scripture to be God's word; endeavor with diligent study and prayer to find the true sense of it, never doubt for a moment, that it is their duty and privilege to judge of its meaning, and live accordingly.

TRY AGAIN.

Robert Bruce was one of the sovereigns of Scotland, and is very famous in the history of that country. In one of the wars, he slept at night in a barn, and in the morning, as he lay on his bed of straw, he saw a spider climbing up a beam of the roof. The insect fell to the ground, but immediately tried again to ascend. Again and again it fell, until it had done so twelve times, but the thirteenth time it tried it was sucessful, and reached the ridge of the barn! Bruce struck by this circumstance, is said to have started from his place, exclaiming: "This contemptible insect has taught me perseverance. I will follow its example. Have not I been defeated twelve times by a superior force? One more battle, and my country is free." In a few days the great battle of Bannockburn was fought, and Bruce was victorious.

GREY SQUIRRELS.

A correspondent of the Philadelphia North America, writing from the borders of Lake Champlain, confirms a statement made by Dr. Morse in his well known geography, and which has by some been regarded as fabulous. He says:—

"A word on the instinct of the squirrels here. When they wish to move from one island to the other, they watch the wind till it blows in the right direction, and then you will see them in dozens coming to the beach, each with a large piece of bark in his mouth, which he launches, and then jumping on board, turns up his tail for a sail, and over he goes to the port of his destination. I might have shot them while making sail, but it looked to me as something almost wicked."

For the Morning Star.

At a Meeting of the Advocates and Proctors practising at Jaffna, held on the 28th June, 1845, at the Chambers of Mr. Gambs, S. J. Boileau, Esq. *Deputy Queen's Advocate*, in the Chair, the following resolutions were passed.

1. That a Library be established to be designated—"The Law Library of Jaffna," and that all Advocates and Proctors their apprentices and others, be eligible as members thereof.

2. That the Honourable the Judges of the Supreme Court be requested to become the Patrons of the Institution, the District Judge of Jaffna President, and the Commissioners of the Courts of Request in the Northern Province vice Presidents thereof.

3. That the Rules now read be adopted.

4. That the following Gentlemen be appointed officers of the Institution and ex officio members of the Committee.

S. J. Boileau, Esq. *Chairman*; R. W. Langslow, Esq. *Treasurer*; and G. A. Gambs, Esq. *Librarian*; and that the Secretary of the District Court of Jaffna be ex officio Secretary of the Library.

5. That in addition to the foregoing officers the following Gentlemen be apointed members of the Committee for the present year.

Mr. C. G. Kock,	Mr. C. Speldewinde,
Mr. P. F. Toussaint,	Mr. W Maylwaganum,
Mr. J. Modder,	Mr. S. Waytilingam,
Mr. J. T. Anderson,	Mr. P. Bastiam Pulle

6. That as the establishment of this Library will prove beneficial to the inhabitants of the Northern Province a voluntary subscription be solicited from them and a subscription paper circulated for that purpose.

7. That the proceedings of this meeting be published in the two Colombo papers and the Morning Star as soon as possible.

8. That the thanks of the meeting be given to S. J. Boileau Esq. for his conduct in the Chair and for the interest he has taken in the establishment of the Library.

S. J. Boileau, *Chairman*,
Jaffna, June 28th, 1845. F. C. Grenier, *Secretary*.

"*A Balance*" in the 2d. No. of the *Touch Stone* complains of the non-admission into the Star of a communication sent by him in Dec. 1842, in reply to some remarks of ours on a communication of his, which were published in No. 23, of the Star for 1842. The remarks had reference chiefly to the sale of indulgences in the Roman Church, and the character of the reformation effected by Luther. At the close of our remarks—we proposed the following Questions to "A Balance" which had also been before proposed in our paper of May 19, 1842, and had received no notice, viz.

1. "Is it in accordance with the principles and practice of the Roman Church to give *free circulation* to the word of God?"

2. "If the free and promiscuous circulation of the scriptures is prohibited—what is the rule by which the Roman Church would have them distributed?"

3. Is there any Catholic version of the Scriptures in the Tamil language?"

4. "If there is none why are not measures taken to procure one."

And it was further added: "It is proper that we require in behalf of our readers, an answer to these questions, *before engaging in any further discussions* on the subject of our former remarks." But no answer was given; can "A Balance" tell us why?—Our readers will perceive that the silence of our correspondent on these questions was a sufficient reason for excluding his article from publication.

"*A Balance,*" in the Touch Stone No. 2, declares that "such a wicked man as Luther never lived in the world."—Will he explain for the benefit of our readers on what principle the wickedest man that ever lived would devote his best energies to the translation and free circulation in his native tongue, of the *Holy Scriptures*?

Dear Mr. Editor,

Since you shewed in the Star, that the body of St. Francis Zavier is *not* in an *incorruptible* state, a thought came to my mind that Protestantism is a true religion, but to my great joy, I see in the last No. of the Touch Stone a communication signed *Francisco*, which, from the testimony given by Protestants themselves, supports my ground, that the body of F. Zavier is in an incorruptible state even to this day at Goa. No other testimony is wanted; therefore, as you signified your intention of taking a voyage to Goa and seeing the miracle, I hope you will go this time and gratify your curiosity and remove your doubt.

Yours,
Soosapillay.

Remarks.

Before going to Goa, as our Correspondent proposes, we wish to edify our readers with a few remarks on the subject of the alleged incorruptibleness of Zavier's body. The statement about the body, must, of course, be either true, or false.—

If it is true that the body of St. Francis Zavier, who is known to have died in 1552, is still preserved at Goa in an incorruptible state; and especially, *if it is true* that it presents—as it is said by the Roman Catholics it does,—"only excepting motion, all the appearances of life;" and *if it is true* that when wounded the blood flows,—as the Catholics say it does,—"of so pure a crimson, that the most healthful bodies could not send out a more living colour," and most especially, *if it is true*,—as is alleged by the Catholics,—that "miracles were wrought in the presence of the holy body—the blind received their sight, those who were taken with the palsy recovered the use of their limbs, and the lepers became clean as babes," then it must be admitted to be a most marvellous thing, deserving the serious attention of every one who pretends to doubt the truth of the Roman Catholic doctrines. If all that is said of it *be true*, we do not see how any honest and candid man, can doubt the reality of a divine interposition, and be compelled to admit that the *religion* which is attested by such miraculous appearances and effects *must be true*; for it cannot be supposed that such an appearance of the corpse, and such miraculous cures, as are said to be witnessed in its presence, could be effected by Satanic agency, but must be truly the work of God, and if wrought of God, it must be for the worthy and benevolent purpose—if Romanism is true—of leading those who already believe in its doctrines to a firmer faith and of convincing the doubtful and unbelieving of their guilt in rejecting it.

On the other hand, if the statements made of the incorruptibleness of Zavier's body and of the miracles performed in its presence are *lies*, if Zavier's body is truly like any other corpse, if there is no freshness in its appearance, and no blood in its substance, and no power of miracles in its presence, then Romanism, resting on *such lies* for its support, cannot be true; and ought to be rejected by every honest man. And those who have charge of the body, and knowing the falsehood of the statements, and allowing them to go uncontradicted, must be responsible for them, and are justly chargeable, as liars and deceivers, and in the matter of religion, are unworthy of the least degree of confidence.

Now it must be admitted in regard to the statements concerning Zavier's body; if they *are* true, nothing could be more easily *proved;* and proved beyond all contradiction. The miracles of Christ were performed under such circumstances, and were of such a nature as to *compel* the belief of his enemies and accusers in their reality as a work of God. They were done openly,—in the public streets,—alike in the presence of enemies and friends, and for no purpose of worldly emolument,

--and the subjects of them were publicly known as persons who had been blind or crippled from their birth,—who had been for many years sick,—who had actually *died*, and in one instance who was buried and had lain in the grave four days; these circumstances challenged the closest scrutiny of the enemies of Christ and left no room for his most violent opposers to deny their reality. (see John iii. 2; vii. 31; ix. 16, 33; xi. 47.) And if the statements about Zavier's body are true; there should be no difficulty in making the truth appear so as to *compel* men's belief, and this is especially necessary and may reasonably be *demanded*, where such statements are presented in confirmation of a system of doctrine, on the belief of which man's salvation is made to depend. In our next number, we shall pursue this examination.

Arrival of the Governor.—His Excellency, Sir COLIN CAMPBELL, attended by Lieut. FRASER, A. D. C. the Hon. P. E. WODEHOUSE, and Mrs. WODEHOUSE, and R. H. F. SOMERSET, Esq. arrived in Jaffna on Monday evening by the Steamer *Seaforth*, J. W. HIGGS, from Colombo and Trincomalie.

Admission of Foreign Goods.—The Government Gazette contains an Order-in-Council, repealing two former Orders, and thereby again admitting into Ceylon, Foreign Goods, composed of or manufactured from iron, steel or cotton, on a duty of 10 per cent.

Appropriations for Roads, &c. in the Northern Province.—The Observer Publishes the draft of an Ordinance which is to be brought before the Legislative Council, providing for the application of a sum not exceeding £36,391 to defray the supplementary contingent charges for the year 1845, in which we notice the following items.

£ 400 for the ordinary and necessary repairs of the Roads in the Peninsula of Jaffna; £ 541 for the repair of the road from Pt. Pedro to Vallavetty torre.

£ 702 for building 9 Rest Houses on the Road from Jaffna to Anarajapoora.

Supreme Court.—The next sessions of the Supreme Court will be held at Chilaw on or about the 6th August; at Jaffna, on or about the 19th August.

Legislative Council.—The meeting of the Legislative Council is fixed for the 7th August.

Civilians and their Estates.—The time within which the members of the Civil service must divest themselves of their land is extended to *two* years, and the time within which they must declare their option to *one* year.

Mr. MERCER has been gazetted Judge, Commissioner of the Court of Requests, Police Magistrate and Assistant Government Agent of Badulla.

It is said Mr. SMEDLEY will succeed Mr. MERCER as Assistant Agent at Kandy.

Correction.—We understand that the Police Ordinance referred to in our last Number, has not yet been put in force in Jaffna—but that the cutting and trimming of the hedges is executed under authority of the *Roads' Ordinance*, which contains some provisions similar to those of the Police Ordinance.

To Correspondents.—Communications received from "a Protestant Native," "a Lover of Truth," "An Exposer," "A Protestant," which will appear as soon as we can make room for them.

Died at Manaar on the 30th ultimo.—Mrs. Caroline Maria Jacolyn, Widow of Commandant Bruger of the late Dutch service, at the advanced age of 96 years and 3 months, leaving behind her grand, great grand, and great great grand children to bemoan her loss. During her pilgrimage in this transitory world she was not only an amiable and excellent, but also a charitable lady; she was in the receipt of a small monthly Pension from the British Government, from which she gladly contributed her mite to a few poor widows, the relicts of men commanded by her late Husband.—

She generally enjoyed good health, but during the last few years her strength failed and she gradually decayed.

Her constant expression was "it is enough that I have enjoyed the world, let me now depart in peace" and as she lived, so also she died, in bright prospect of immortal glory.—*Communicated.—Jaffna, 8th July,* 1845.

OVERLAND INTELLIGENCE.

Overland intelligence has been received from England to June 7.

It is reported that Mr. TENNENT, of the Indian Board, is to be appointed either Governor or Chief Secretary of Ceylon.

Mr. OAKLEY, who was prosecuted in the Archer's Court for having introduced certain Popish forms into the Church of England services has resigned his license as Minister of Margaret Chapel.

It is said the Queen will visit Germany in the beginning of August.

France and England have concluded a Treaty for the suppression of the Slave trade on the coast of Africa.

The Roman Catholic prelates have declared against the Government Bill for Academic Education in Ireland on the ground that the faith and morals of the students would be in danger unless a greater measure of Roman Catholic influence was given to the institution. They say, "that Roman Catholic pupils could not attend the lectures on history, logic, metaphysics, moral philosophy, geology or anatomy, without exposing their faith or morals to imminent danger, unless a Roman Catholic professor be appointed to each of those chairs! [It is well worth the inquiry of Protestants and candid Catholics too, *why* are the faith and morals of Catholic students exposed to danger from this source?—*Ed. Star.*]

The East India *Rail Way* Company is proceeding under the most favorable auspices—the shares in England being more than all applied for, and it is expected, that preliminary operations for building the road will be commenced within the year.

The United States and England are proceeding in their negociations for the settlement of the *Oregon* question—and it was thought a new commercial treaty would be proposed between the two countries. The public feeling in both countries is decidedly in favour of a pacific settlement of all difficulties existing between the two Governments.

யாழ்ப்பாணம்.

அதியுத்தமதத்துவ மகத்துவம் பொருந்தியவரும் இலங்கைத்தீவின் தேசாதிபதியுமாயிருக்கின்ற சிறிகோலின்கம்பல் அவர்களும் படைத்துணைவனாகிய பிறேசரும், கோலோனியற்சக்கிடுத்தாரிடம்பாராபரிக்கின்ற உவூட் அவுசம் அவர் பெண்சாதியுஞ் சோம் சேற்று என்று வேறேருவருஞ் சீபோது என்ற கப்பலிலேறிக் கொழும்பிலிருந்து திருக்கோணமலைக்குவந்து அவ்விடமிருந்து இந்தமாதம் ௨௧ தேதி திங்கட்கிழமை சாயங்காலம் யாழ்ப்பாணதிதில் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

வடநாடுபற்றின் தெருக்கள் பாலங்கள்முதலியவைகளைச் செப்பனிடுகிறதற்குக் குறிக்கப்பட்ட பணங்களாவன. யாழ்ப்பாணப்பட்டினத்துக்கடுத்த தெருக்களைச் செப்பனிடுவதற்கு ௪௱ பவுண். வல்லுவெட்டித்துறையிலிருந்து பருத்தித்துறைக்குப் போகிற தெருவைச் செப்பனிடுவதற்கு ௫௱, ௪௱. பவுண் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அனுராசபுரம்போமளவுக்கும் ஒன்பது சத்திரங்கள் கட்டுவதற்கு ௭௱௨ பவுண்.

சுப்பிறீங்கோடு-இதனடுத்துவரும் ஆவணி மீ ௬ம். தேதி யளவிற் சலாபத்திலும், அந்தமாதம ௰௯ம் தேதி யளவில்யாழ்ப்பாணத்திலுஞ்சுப்பிறீங்கோடுகூடப்படும்

இங்கிலாந்து.

இந்தியாக்கொம்பனியாரைச் சேர்ந்த மேஸதர் தென்னந்து என்பவர் இலங்கைக்குத் தேசாதிபதியாக அல்லது பிரதானச்சக்கிடுத்தாராக நியமிக்கப்படுவாரென்றும் இங்கிலாந்து இராக்கினியவர்கள் இதனடுத்துவரும் ஆவணி மாதம் முற்கூறில் சருமானியதேசத்தைப்போய்ப்பார்ப்பார்களென்றும் ஆபிரிக்காத்தேசத்தில் நடந்துவருஞ் சிறை வாணிக்கத்தை முற்றும் விலக்கிப்போடுவதற்குப் பிறஞ்சுக்காரும் இங்கிலீசுகாரும் ஒரு பொருத்தனைபண்ணி முடித்தார்களென்றும் இச்செலவு இங்கிலாந்திலிருந்து வந்த புதினப்பத்திரிகைகளினால் தெரியவந்தது. மேலும் அயலாந்திலே கோவாணமேந்தார் உயர்ந்த கல்விகளைப் படிப்பிப்பதற்கு மேலான பள்ளிக்கூடங்கள் இஸத்தாப்பிக்க இருப்பதை அவ்விடத்திலுள்ள றேமான் கத்தோலிக்கச் சிரேஷ்டக்குருக்களறிந்து கோவாணமேந்தோடெதிர்த்துக்கொண்டு நிற்கிறார்கள். என்னத்தினாலெனில் றேமான் மதானுசாரியாகத் தேசிகனொருவனை அப்பள்ளிக்கூடத்துக்கு நியமித்தாலன்றி மற்றும்படி றேமான் காப்பிள்ளைகளுடைய விசுவாசத்துக்குஞ் சன்மார்க்கநடைக்கும் மோசம்வருமென்றெண்ணி அப்படிச்செய்கிறார்கள். இன்னுமந்தறேமான் குருக்கள்சொல்வதாவது எங்கள் பிள்ளைகளோ இதிகாசசாத்திரம் தருக்கசாத்திரம், தத்துவசாத்திரம், நீதிசாத்திரம், பூதசம்பவக்கியானம், அங்கசேதனவித்தைகளைக் கற்பதுண்டானால் அவர்களுடைய விசுவாசத்திற்குஞ் சன்மார்க்கநடைக்கும் இழிவுவரும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதைப்பற்றிப் புறேடேஸடாண்டருங் கரவடமில்லாத கத்தோலிக்கரும் கேட்கிறதற்காக உதயதாரகையின் எட்டிற்றர் வினவுகிறதென்னவெனில் மேற்கூறிய நூல்களைக் கற்பதினால் றேமான்காப்பிள்ளைகளுடைய விசுவாசத்துக்குஞ் சன்மார்க்கநடைக்குமென்ன நியாயமென்பதையிட்டுப் பழுதுவருமென்று சொல்லட்டும்.

ஐயாவே,

தாங்கள் தாரகையில் இக் கடிதத்துக்கோர் சிறு இடந்தரும்படி கேட்டு நிற்கிறேன்.

தங்கள் தாரகை, ௬ம் புத்தம், ௱௫௰ம். பக்கத்தின் கண் சவேரியாரைப் பற்றித் தாங்கள் வாவிடுத்த மறுமொழியைக் கண்டு அதிக சந்தோஷங்கொண்டு அது சத்தியமென்று அறியாவிட்டால் இவ்விதமான மறுமொழி கொடுப்பார்களோவென்று நினைத்து * ஸதாளிபுலாக நியாயத்தின்படி என்னுடைய அசத்திய மார்க்கமாகிய சாதாரண மார்க்கத்தை வெறுத்து நீங்கள் சத்தியமென்று நிறுத்தும் உங்கள் மார்க்கத்தை உண்மையென நம்பிவந்தேன். இப்பொழுதென்னுடைய இரண்டாங் கேள்வியின்படி உரைகல்லென்னும் பத்திரிகையில் ஓர் பிறன்சீஸது என்று கையொப்பம் வைத்தவர் என் பேரிற்கொண்ட தயவினால் மறுமொழி வரையத்தொடங்கி உங்கள் புறேடேஸடாண்டு மதத்தவர்கள் தாமே அத்தாட்சியாகக் காட்டியிருக்குமனேக நியாயங்களை உங்களுக்குமுன்வைத்திருக்கிறார். தாம் தாரகையிற் காட்டினபடி அகடவிகடம் வாரபட்சமில்லாதவர்களுக்கு விரோதமாகச் சாட்சி சொன்னால் அதை வாரபட்சமென்றே சொல்வீர். ஆனால் இப்போ உங்கள் மார்க்கத்தார் உங்களுக்கு விரோதமாகச் சொல்வதினால் இதற்கு வேறோர் அத்தாட்சி தேவையில்லையே — ஐயாவர்கள் அதை ஓர் தடையின்றிப் போய்ப் பார்ப்பாரென்பதற்கையமில்லையென்று நினைக்கிறேன். புறேடேஸடாண்டு மார்க்கத்தார் கத்தோலிக்கரைத்திக்கரித்தும் கத்தோலிக்கர் உங்களைத்திக்கரித்தும் வருகின்றமையால் நியாயமுள்ளவளத்துக்கே சாரவேண்டும். உங்கள் மார்க்கத்தார்தாமே அவர்களுக்குச் சாய்வாகச் சாட்சி கொடுக்கின்றமையால் அதிலே சாரவேண்டியது. இன்னம் நான் ஒன்றையும் சரியாகத் தீர்த்துக்கொள்ளவில்லை. ஐயரை நம்பிக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். இப்படிக்கு சூசைப்பிள்ளை.

பத்திராதிபருத்தரம்.

சூசைப்பிள்ளை எம்மைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறபடி நாங்கள் கோவைப் பட்டினத்திற்குப்போசமுன்னம் கத்தோலிக்கர் சொல்லும் அர்ச்சிய சிஷ்ட சவேரியாரென்னுந் தபோதனருடைய திருமேனியாட்சயத்தைக் குறித்துத் தாரகையை வாசிப்போர்க்குப் படிப்பனையாகச்சிலகாரியங்களை எடுத்துப்பார்ப்போமாக.

௲௫௱௫௨ம். ஆண்டளவிற்றேக வியோகமானதென்று சொல்லப்படுஞ் சவேரியாருடைய மேனி இன்னமும் அழியாமல் இன்றைக்குங் கோவைப்பட்டினத்திலிருக்குதென்றும் — அது அசரப் பொருளாயுயிர்த் தோற்றமுடைத்தானதென்றும் — நல்லாரோக்கியமுள்ளவுடல்களிலிருந்து பாயுமுதிரங்களிலும் அவருடைய திருமேனியிலிருந்து பாயுமுதிரஞ் செஞ்சோதிக்குச் சமானமாயிருக்குதென்றும்—அதற்குமுன் அற்புதங்கள் செய்யப்பட்டனவென்றும்—குருடர் பார்வையும், திமிர்வாதக்காரவையவப்பிரயோகத்தையும், குஷ்டரோகிகள் குழந்தைகளைப்போலச் சுத்தமுமடைந்தார்களென்றுங் கத்தோலிக்கர் உறுதியாய்ச் சொல்லுகிற படியால், அது பின்னை அற்புதத்திற்கிடமாயுங் கத்தோலிக்கப் போதனைகள் சத்தியமோ அசத்தியமோவென்றையுறல் கொள்ளுகிற ஒவ்வொருவனுமாழ்ந்த சிந்தையுடனுய்த்துணரவேண்டியதற்கேதுவாயுமிருக்கின்றது. சவேரியாருடைய மேனியைப் பற்றி வியப்பாய்க் கூறப்பட்ட யாவுஞ் சத்தியமுள்ளவைகளானால், பின்னைக்கபடிலியாகியவோர் நிதானி கடவுள தேவலாலாய புதுமைகளைப் பற்றிச் சந்தேக விபரீதங்கொள்ளாமலிருக்கிறதுமன்றி இவ்வித அற்புதாத்தாட்சியினாலுங் காரிய சித்தியினாலும் நிரூபிக்கப்பட்ட மார்க்கஞ் சத்தியவேதமென்றுதான் மேற்கொள்ளவேண்டியது. ஏனென்றால், சவேரியாருடைய மரித்த சடத்தினுருவும் அதன் சந்நிதியில் பாசத்தியாலாயதாய்ச் சொல்லிய சொஸ்தமுஞ் சிருட்டி ஸ்திதி சங்காரம் முதலிய முத்தொழிற்கும் வல்லவாகிய கடவுளினது சத்தியாலானதேயன்றி சாத்தானது சத்துவினாலுண்டானதென்றுத்தேசிக்க இடமில்லை. பின்னை அவை கடவுளதேவலாலாயதென்று கொள்ளுகில், அவைகளேதோ ஒரு நன் முயற்சிக்கென்றுசெய்யப்படவேண்டியது. றேமான்மதஞ் சத்தியவேதமாயிருந்தால், பின்னை அவைகள் றேமான் மதத்தை நம்பினவர்களுக்குண்டான விசுவாசத்தைத் திரப்படுத்தவும் அத்தைத்திக்காரம்பண்ணுகின்ற சந்தேகிகளும் அவிசுவாசிகளுந் தாங்கள் குற்றவாளிகளென்றெண்ணித் துணியக் காட்டும் நோக்கத்தையிட்டு அவைகள் செய்யப்படவேண்டியது.

இது காரியத்தை மறுவளமாய்ப் பார்க்கில், சவேரியாருடலழியாமலிருக்குதென்றும் அதன்சந்நிதியிலற்புதங்கள் செய்யப்பட்டனவென்றுங் கூறப்பட்ட காரியங்கள் சுத்தப்பொய்யும், அவருடைய செத்ததேகத்திற்கும் மறுபேருடைய செத்த தேகத்திற்கும் யாதொரு வித்தியாசமும்—சவேரியாருடைய மேனி உருபில் யாதாமொரு பசுமையும் அதில் யாதாமொரு உதிரமும் அதன் சந்நிதியில் அற்புத சத்தியுமில்லாதிருந்தால் இப்படிப்பட்ட சுத்தப்பொய்களில் அத்திபாரம்போட்டிருக்கப்பட்ட றேமான்வேதஞ் சத்திய வேதமாயிருக்கமாட்டாது. ஆகையால் அம்மதத்தைக் கரவடமில்லாத ஒவ்வொரு நிதானியுந் திக்காரம்பண்ணவேண்டியது. சவேரியாருடைய சடலத்தை வைத்திருக்கிறோமென்று சொல்பவர்கள் அதைப் பற்றிக் கூறப்பட்டவைகள் யாவுந் தப்பென அறிந்தும் அவைகள் சத்தியமென நாட்டத் துணிவதுண்டானால் அவர்கள் அவைகளுக்காகக் கணக்குக் கொடுக்கவேண்டியதாயிருக்கிறதுமன்றி நிச்சயமாகவே அவர்கள் படாவஞ்சகிகளென்றுஞ் சுத்தப் பொய்யரென்றும் பெயர்ப்படவேண்டியது. பின்னை இவைகளை மார்க்கவிஷயத்துக்கடுத்தவைகளோடொத்துப் பார்க்கில் அவர்களில் நம்பிக்கைவைக்க இடமில்லை.

இப்பொழுது சவேரியாருடைய சடலத்தைப் பற்றிக் கூறப்பட்ட அனைத்துஞ் சத்தியமென்றேற்றுக்கொள்வோம். அவைகள் சத்தியமானாற் பின்னைச் சாட்சியேன்? சத்தியத்துக்கத்தாட்சியேன்? கிறிஸதுநாதர் செய்த அற்புதங்களும்அதிசெயங்களும் ஒவ்வொரு நோக்கத்தைக்கொண்டு செய்யப்பட்டதுமன்றி அவருக்குச் சத்துராதியாயிருந்தவர்களுக்கும் அவரைக் குற்றஞ் சாட்டினவர்களுக்கும் அவைகள் கத்திருத்துவத்தினால் உண்டானவைகளென்றெண்ணப் பண்ணும் எண்ணத்தை கொடுக்கக் கூடிய தன்மையுள்ளவைகளாயிருந்தன. கிறிஸதுநாதருடைய அற்புதங்களோ நாலுபேருமறியத் தெருவிலும் அவர் சத்துருக்கள் மித்துருக்கள் முகதாவிலும் செய்யப்பட்டன. ஆரிலே அவ்வற்புதங்கள் செய்யப்பட்ட

னவோ அவர்கள் சகலருமறிய பிறவிக் குருடாக அ
ல்லது சப்பாணிகளாகவிருந்தார்கள். சிலரோ வெ
கு வருடக்காலமாகத்துன்பவாளிகளாகவிருந்தார்கள்.
மரித்தவர்களைத்தானுமெழுப்பினர். மரித்து நாலு நா
ளாகச் சவக்குழியில் வைக்கப்பட்ட வேறொருவனை
த்தானுமெழுப்பினர். இவ்வற்புதங்கள் சத்தியமோ
அல்லதுஅசத்தியமோவென்பதை அறியும்படிக்குக் கி
றிஸ்துநாதருக்குப் பிராண சத்துருக்களாயிருந்தவர்கள்
தங்களாற் கூடியளவு முற்றமுடிய ஆராய்ந்துபார்த்தும்
அவைகள் சத்தியமெனக் கண்டதால் அவைகளை
மறுக்கிறதற்குச் சற்றேனுமிடமில்லாமற்போயிற்று.
(யோவான், ௫. ௨—௭. ௫௧—௯. ௰௬, ௫௫.—௰௧.
௪௭.) சவேரியாருடைய சடத்தைப் பற்றிக் கூறப்பட்
டவைகள் உண்மையானால், அந்த உண்மையைவெ
ளிப்படுத்திச் சனங்களை நம்பப்பண்ணத் தோந்த
ரைப்படவேண்டியதில்லை. இது பிரதானமாய் இர
ட்சிப்புக்கிடைக்குமென்றெண்ணியிருக்குமந்த மதத்
தினுண்மைகளைத் திரப்படுத்தும்பொருட்டு அப்படிச்
செய்யவேண்டியது. இன்னும் வரும்.

[Benefits conferred by Government and the Missionaries.]

முகாமைத் துரையே,

தாங்கள் யாதொரு வாரபட்சமின்றி இத்தீவாருக்குப
யோகமுள்ளவைகளாய்க் காணப்படும்விஷயங்களை
த் தங்கள் உத்தம பத்திரிகையிற் பிரசுரஞ்செய்யக்கா
ண்பதால், பின்வருபவைகளை எழுதலாயினேன். அ
வைகளைத் தாரகையின்கண் பிரசுரஞ்செய்வீர்களே
ன்று ஆவலுடன் காத்திருக்கிறேன்.

சகல காரியங்களிலும் இத்தீவு நாளுக்கு நாள் மே
ன்மையுற்றதாய் வருகுதேன்பதற்குச் சந்தேகமில்
லை. இற்றைக்கு ஐம்பது வருடத்திற்கு முன் இத்தீவி
ருந்த நிலைபாத்தையும் இப்போவிருக்கிற நிலைபாத்
தையும் எடுத்திணைவைத்துப் பார்க்கும்போழுது தயா
ளகுணமுள்ள கோவாணமேந்தாராலும் தயவு தாட்ச
ணையுள்ள குருமாராலும் எவ்வளவு மாறுதல் உண்டு
பட்டதென்று சகல அவதானிகளுங் காண்பார்கள்.
முதன் முதல் இத் தீவைப் போய்ச் சுற்றிப் பார்த்து
இத்தீவு இங்கிலீஸகாரருக்கானதின் பின்பு கோவாண
மேந்தார் எமது நிலைபாத்தை மாற்றுகிறதற்கு என்ன
செய்தார்களென்று தேருங்கள். அவர்கள் பற்பல
பிரதானகாரியங்களை எங்களுக்குச் செய்தார்கள். இ
ன்னுஞ் செய்து வருகிறார்கள். தெருக்களும் பாலங்
களும் போட்டதினால் வியாபாரமுதலியவைகள் மெத்
த விருத்திப்பட்டு வருகின்றன. கோவாணமேந்தார்
பள்ளிக்கூடங்களை வைத்துப் படிப்பித்தார்கள். இன்
னும் படிப்பித்தும் வருகிறார்கள். அன்பான குருமாருங்
கிறிஸ்துமார்க்கத்தைப் போதிப்பதற்கு வேண்டிய லெ
குபண்ணியிருக்கிறார்கள். பின்னைக் குருமார் எமக்
குச் செய்யாமல் விட்டதென்ன? அவர்களிவ்விலெ
ங்கைத் தீவை உயர்ந்த நிலைபாத்திற்குக் கொண்டு
வர பலவிதவெத்தனங்களைப் பண்ணுகிறார்கள். உ
லகமானது காரிருளில் அமிழ்ந்தியிருக்குதேன்றும் மனி
தன் நித்திய இரட்சிப்பையுஞ் சத்தியாநந்தத்தையும்
மெய்த்தெய்வ பக்தியையும் அடைதற்கேற்ற வழி
யை அறியாமலே போனானென்றுஞ் சகல அறிவாளிக
ளும் அறிவார்கள். குருமார் தெய்வீக அன்பைப் பற்
றியவர்களாதலால் தங்கள் சுயதேயத்தை விட்டுப் ப
ரதேயத்திற்குவந்து பிரசங்கித்த சுவிசேடமானது வல்
லிருளையோட்டி நல்லொளியை நாட்டிக் இருளிலேகி
டந்து தவளுஞ் சனங்கள் தங்கடங்கள் சொந்தக் கிரி
யைகளைப்பார்க்கிறதற்கு அவர்களை உயர்ந்த நிலைபா
த்திற்கொண்டுவந்தது. கொஞ்சங் குறைய எங்குமிருப்
பவர்கள் மனதிலும் கிறிஸ்து மார்க்கமுண்மையென்று
ம் அதே நித்திய ரட்சையைக் காட்டுஞ் சத்திய வழி
யென்றும் வானத்தின் கீழ் மனிதனிரட்சிக்கப்படும்
படிக்கு வேறொரு நாமங் கொடுக்கப்படவில்லையென்
றும், சுவிசேடமானது அக்கியானிகளைச் சீக்கிரஞ் சீர்
திருந்தப்பண்ணுவதால் அவர்களுணர்வற்ற விக்கிரக
வணக்கத்தைச் செலுத்துவதினாலும் சிவாலயங்க
ளைத் தரிசிப்பதாலும் உண்டான பைத்தியத்தைப் பா
ர்க்கும்படி தங்கடங்கள் கண்களைத் திறப்பார்களெ
ன்றுந்தான் இன்னும் கிறிஸதுமார்க்கமுண்மையெ
ன்று மனதிற்பட்டவர்கள் தானே தாங்களிந்தளவும்
விக்கிரகங்கள் பெரிய கனமுள்ளவைகளென்றும் ப
ரம தன்மையுள்ளவைகளென்றும்பேணி வந்தும்
அவைகள் அக்கினியால் வெந்தெரிந்தழிந்துபோமென்
றும் சிருட்டிஸதிதி சங்காரமென்று சொல்லப்பட்ட
முத்தொழிற்கும் வல்லவர்களும் திரிமூர்த்திகளுமாகிய
விருமா விட்டுணு உருத்திரன் முதலியவர்கள் தானே
மனிதரைப்போலக் குரோதத்திற்கும் பொருளாசைக்
கும் காமத்திற்கும் மாயத்திற்கு மேதுவாயிருந்ததுமன்
றி ஒருவர்க்கொருவர் நாய்களைப்போலச் சண்டை
யிட்டு யுத்தம்பண்ணினதினால் அவர்கள் வணங்கப்
படுந் தன்மையுள்ளவர்களல்லவென்றும் அவர்கள்
பாவகாரணரேயல்லாமற் பாவநாசரல்லவென்றும் மு
ற்றாய் நீதிநெறிதப்பினவர்களென்றும் மோட்ச பதவி
யை ஈந்தருள வல்லவர்களல்லவென்றுமெண்ணு
கிறார்கள்.—இதுநிற்க,

குருமாருடைய தயாள முயற்சிக்கத்தாட்சியாக, வட்
டுக்கோட்டை அமேரிக்கன் மிசியோன் சாத்திரப் பள்
ளிக்கூடத்தையும், சுண்டிக்குழி சேட்சு மிசியோன் ப
ள்ளிக்கூடத்தையும், யாழ்ப்பாணம் வெஸலியன் மிசி
யோன் பள்ளிக்கூடத்தையும், வேறுஞ் சிற்சில கீழ்த்
தரமான பள்ளிக்கூடத்தையும் பாருங்கள். எவ்வளவு
பிள்ளைகள் சகலவித கலைக்ஞானங்களையும் படிக்
கிறார்கள்; எவ்வளவு பேர் படித்துவிட்டுச் சங்கையு
ம் நாணயமுமான உத்தியோகங்களிலிருக்கிறார்கள். இ
ற்றைக்கு இருபத்தைந்து அல்லது முப்பது வருஷத்தி
ற்கு முன்னிதாகத் தங்கள் செனன பாஷையைத் தா
னும் வாசிக்க வெகு பெயருக்குத் தெரியாது. இப்பொ
ழுது கோவாணமேந்தாருங் குருமாருங் குறிச்சிக்குக் கு
றிச்சி ஆண்பெண் படிக்கிறதற்கு எவ்வளவு பள்ளிக்
கூடங்களை ஸதாப்பித்திருக்கிறார்கள். இற்றைக்கிரு
பத்தைந்து அல்லது முப்பது வருடத்திற்கு முன் வெகு
பேருக்குக் கல்வி தெரியாதேன்பதைப்பற்றி எனக்கு
ஒரு கதை நினைப்பாய்வருகுது. கொஞ்ச நாளைக்கு
முன் இவ்விடத்தில் ஒருவனும் ஒருத்தியும் ஒரு கட
ன் சீட்டெழுதிக்கொடுத்து வழமைப்படி அவர்கள் த
ங்கடங்கள் கையொப்பத்தைவைக்கவேண்டியதாயி
ருக்கையில் புருஷன் கைக்கீறும் பெண்சாதி கை
யொப்பமுமாகவைத்தார்கள். இதுகாரியத்தை விசா
ரித்தபோழுது அவள் புருஷன் அ, ஆ, என்ற அட்சரங்
களைத்தானும் படிக்கவில்லையென்றும் அவன் பெ
ண்சாதியோ மிசியோன் பள்ளிக்கூடத்திலெழுதவாசிக்
கப் படித்தாளென்றுந் தெரிய வந்தது. இப்போவெ
ன்றால் தமிழ் வாசிக்கத் தெரியாத ஒருபொடியனை எ
ங்கேயென்குதல் காண்பதரிது. மேலுஞ் சாவுகச்சே
ரிக்கு அப்பாற் கிழக்கு நாட்டிலிருப்பவர்கள் தோட்டத்
துரைமார் வாழன் காசு தானும் எண்ண அறியமாட்
டார்கள். ஒரு பவுணைத்தவன இறைசாலென்றும்
பவுணென்ற சொல்லும் அவர்களுக்குத் தெரியவா
து. அப்படியேகொஞ்சம் படித்திருந்தவர்களாகுதல்
ஒரு வரி திருத்தமாயெழுதவும் ஆறு சொல்லு இலக்க
ணமுறையாய்ப் பேசவுமறியார்கள். பின்னை இப்
பொழுது அவ்விடத்திலுண்டான சீர்திருத்தத்தைப் பா
ருங்கள்! மேலுங் குருமார் வந்து கிறிஸதுமார்க்கமெ
ன்னும் சுவிசேஷ வெளிச்சத்தைப் பாப்பினதின்பி
ன்னால் கோட்டுக்குப் பாரமான குற்றங்கள் அல்லது
கொடுமை செய்தவர்களெல்லாருங் குறைந்து குறை
ந்துபோய்விட்டார்கள். சிவரிடித்துக் களவெடுத்த
வர்கள், காது கன்னம் சிரம் காம் முதலியவைகளை
அடித்துடைத்து இரத்தஞ் சிந்தினவர்கள், கொலைபா
தகர்கள், தெருவிலே நின்றடித்துப் பறித்துக் களவெ
டுத்தவர்கள், கள்ளவுறுதியெழுதினவர்கள், ஆள்மாறி
கள், வீட்டில்நெருப்புவைத்தவர்கள், கொஞ்சங் கு
றைய இத்தீவை விட்டுப் போய்விட்டார்கள். பிரதா
னமாய்ப் பொலிஸகோடு வந்து மஸதிறத்தின் தத்துவ
மதிகப்பட்டதின் பின் கொஞ்சங் குறையச் சகல தி
ருடரும் ஊரைவிட்டோடிப்போய்விட்டார்கள். கோ
வாணமேந்தாருங் குருமாருந் தாங்கள் சனங்களிற்கொ
ண்டிருக்கும் பட்சத்தைக் காட்டுகிறார்கள். இதெல்
லாம் அறியாமையிலும் இருளிலும் வீண்பத்தியிலுமிரு
ந்து காலத்தைப் போக்குஞ் சனங்களுடைய நிலைப
ரத்திற்குமேலாக அவர்களை உயர்த்துகிறதற்கென்றே
இப்படிச் செய்துவருகிறார்கள்.

நான் அறிந்தளவுக்கு யாழ்ப்பாணத்திலே கொஞ்ச
க் காலத்திற்கு முன் குதிரை, வண்டில் முதலிய இர
தங்களைக் காண்பதரிது. இப்பொழுதோ கிட்டத்தட்
ட ஒவ்வொரு பறங்கியும் இவ்வூர்ப்பிறந்த கறுத்தப் பி
ரபுக்களும் குதிரை, வண்டில் வைத்தேறித்திரிகிறார்க
ள். முற்றவழியிலே போய் அவர்களுடைய தூரகபரி
ட்சையைப் பாருங்கள். அப்படியே உடை நடை
பாவனையிலும் எவ்வளவு சீர்திருந்தியிருக்கிறார்கள்.
இற்றைக்கேறக்குறைய, ௩௰. வருடத்திற்கு முன் இ
வ்வூர்த் தைச்சர் அலுமாரி செய்யவும் கொல்லர் துப்
பாக்கிசெய்யவுமாட்டார்கள். இப்பொழுது குருமார்வ
ந்ததின் பின்னால் அவர்கள் சீமையில் வேலைபோல
ச் செய்கிறார்கள். இத்தேற்றமெல்லாஞ் சீர்திருத்தத்தி
ன்மாதாவாகிய கிறிஸதுமார்க்கச் செயலல்லவா? பின்
னை இப்பொழுதிருக்கிற வாலிபருக்கும் விருத்தாப்பியரு
க்குமுள்ள வித்தியாசத்தை எடுத்துப் பேசாமல்விடக்
கூடாது. முன்னே சகல வித கலைக்ஞானங்களும் பி
ராமணுக்கள் முதலிய பெரியோருக்குள்ளடக்கமாயிரு
ந்தன. இப்பொழுதோ ஏதையான எழிய சாதிகள் கூ
டக் கலைக்ஞானங்களைப் பிராமணரிலும் அதிகமாக
அறிந்திருக்கிறார்கள். ஸகூல் கொம்மிசமாராலும் கு
ருமாராலும் இந்தத் தீவிலுள்ள பிள்ளைகளைப் படிப்பிக்
கிறதற்குக் கொண்டிருக்கப்பட்ட கவனத்தைப் பார்
க்கிறதெவ்வளவு சந்தோஷம்! சீக்கிரமாய்க் கடவு
ளைப் பற்றிய அறிவு சமுத்திரம்போலப் பூமியைத் தா
ழ்க்கும். ஒவ்வொரு முழங்காலும் கர்த்தருக்கு முன் ம
டியும்; ஒவ்வொரு நாவுங் கர்த்தரை அறிக்கைபண்
ணும்; அவரையே நாம் துத்தியம்பண்ணுங்காலங் கி
ட்டுகுது. கோவாணமேந்தாருங் குருமாரும் எங்கள்
சீர்திருத்தத்தைப்பற்றிச் செய்கிற நன்மைகளை எடு
த்தொவ்வொன்றாய்த் தொகை வகை விரிவாய்ப் பேச
நோமில்லை. அனேகரை நீதியின் வழியிற்றிருப்புகிற
வன் நட்சத்திரங்களைப் போலப் பிரகாசிப்பான்.

கோப்பாய், யாழ்ப்பாணம்:
௲௮௱௪௰௫. ஆனி௴.
௨௮௨.

இப்படிக்கு,
பலசனபட்சன்.

MR. EDITOR,

Hindu Shasters teach that the God Sattee is great because Sivan and other gods emanated from her and therefore she is worshipped by those who offer daily Poojah to her.

It is also said that when St. Paul preached to the heathens at Ephesus they asserted that their goddess Diana was great and was worshipped by all Asia and the world as it is written in the 19th Chapter of the acts of the Apostles.

So likewise Roman Catholics declare that St. Mary is a great goddess or mistress and they therefore pay adoration to her above God himself, for it is evidently clear from the fact that they offer great prayers to her and that when they pray they should first repeat the prayers to the Virgin ten times according to the number of ten small beads in the Rosary, and at the end of every ten one prayers to God according to one large bead—and also because she is called the mother of God-queen of Angels, Patriarchs, Prophets Apostles, Martyrs, Saints, and the gate of heaven—the morning star—the repository of wisdom—the cause of joy—health of the sick—comfort of the sorrowful—our life and our refuge—these and such other titles being ascribed to her she is therefore called the great goddess. I beg you therefore my worthy Star that you would be pleased to refer this embarrassed subject to the proprietors of the Touch Stone that they may test it by their stone and say whether all these three goddesses be great or whether there be one only though three persons. Or is it not the real fact that because the ancient heathens who embraced the Christian religion were unwilling to forsake their old goddess, the worship of St. Mary was substituted in its place? It not let them point out from the Gospel which they claim to be the standard of their religion, the evidences for giving the above mentioned titles to the Virgin and for worshipping her. Yours

GOSPEL SEARCHER.

எனதுஅருமைத்தாரகையே;

சைவசமயிகள் சத்தியென்பவளிடத்தில் நின்று
சிவன் முதலான தேவுக்கள் தோன்றினதால் சத்தி
யே பெரிய நாயகியெனக் கூறி அவளுக்கு நித்திய பூச
னை புரிகிறார்கள்.

லூக்காவென்பவர் எழுதின அப்போஸ்தலரினது ந
டக்கைப்புஸ்தகம் ௧௯ம். அதிகாரத்திற் கூறியஎபேசு
ப்பட்டினத்துப் பூர்வீக அஞ்ஞானிகளும் அப்போஸத
லனுகிய பவுல் பண்ணின பிரசங்கத்திற்கு எதிராகத்
தங்கள் தேவியாகிய தியானாளே பெரியவளென்றும்
அவள் பூச்சக்கரத்திலுள்ள யாவராலுஞ் சேவிக்கப்
படத்தக்கவளென்றும் வாதாடினார்கள்.

இவைபோல உரோமானுக்கத்தோலிக்க வேதக்கா
ரரும் கன்னிமரியாளென்பவளே எமது பெரிய நாயகி
யெனவுஞ் சருவேஸபரனுக்கு மேலானவளெனவும்
வந்தித்தாராதனைசெய்கிறார்கள். சருவேஸபரனுக்கு
மேலாக வென்றதேதென்றால் அவள் சருவேஸபரனு
டைய அற்சியசிஷ்ட மாதாவானதாலும் அவளுக்கா
கச் செய்திருக்கின்ற பெரிய பிரார்த்தனைகளாலும் தங்
கள் செபமாலையில் பத்துமணிக்கிடையில் ஒவ்வொ
ரு பெரிய மணிகோர்த்தபடிக்குப் பத்துத்தரம் மாதாவு
க்கும் ஒருதாஞ் சருவேஸபரனுக்குஞ் செபித்தலாலும்
அறியலாம். அதுவுமல்லாமல் அவள் சம்மனசுக்க
ள் பிரதான பிதாக்கள் தீர்க்கதரிசிகள் அப்போஸதலர்
அற்சியசிஷ்ட முதலானவர்களுடைய இராக்கினி
யென்றும் பரலோகத்தினுடைய வாசலே விடியக்
காலத்துதிக்கிற நட்சத்திரமே ஞானத்திற்கிருப்பிட
மே சந்தோஷத்தின் காரணமே வியாதிக்காரருக்கா
ரோக்கியமே கஸதிப்படுகிறவர்களுக்குத் தேற்றரவுப
ண்ணுகிறவளே எங்கள் சிவமே எங்கள் தஞ்சமே
என்ற மற்றுமித்தொகைப்பட்ட இலட்சணங்களை
ப் பொருந்தியிருப்பதாலும் அவளுக்குப் பெரிய நாயகி எ
னப்பேரிட்டு அரிச்சனைபண்ணுகிறார்கள். ஆதலால்
எனது அருமைத்தாரகையே இவ்வேதவிகற்பமானது
உனதுவழியாய் இப்பொழுதித்திருக்கின்ற உரைகற்ப
த்திரிகையின்பாற்செல்லவும் அவர்களித்தைத்தமது
உரைகல்லிலுரைத்து இந்தத் திறிதேவிகளும் பெரிய
வர்கள்தானோ அல்லது மூவரானாலும் ஒரேதேவிமாத்
திரமோ? அல்லவென்று பூர்வீகத்தில் கிறிஸதுமார்க்
கத்தைத் தழுவிக்கொண்ட அஞ்ஞானிகள் தாங்கள்
வழிபட்ட தங்கள் அஞ்ஞான நாயகியை விட்டுவிடம
னதில்லாததால் கன்னிமரியாளை அதற்குப் பதிலாக
வைத்து ஆராதனைசெய்ய இயற்றினதுமேயல்லவோ!
அப்படியல்லவென்றால் மேலே சொன்ன இலட்ச
ணங்கள் கன்னிமரியாளுக்குரித்தென்றும் அவளுக்
காராதனைசெய்தலுஞ் செபமாலைஓதலுஞ் சரியென்
றதற்கு அத்தாட்சி சுவிசேஷமே தங்கள் வேதமென்
று சாதிப்பதால் அதில் எந்த அதிகாரம் எந்த வசன
மோ அவற்றை எடுத்துத் தமது உரைகல்லில் உரை
க்கும்படி நீ தயைபுரிந்தால் அஞ்ஞானமோட்டி மெஞ்
ஞானம்நாட்டுவாயென்றறிக. இப்படிக்கு,

சுவிசேஷ ஆராய்ச்சி.

POET'S CORNER.

POWER AND BENEVOLENCE.

[BY BERNARD BARTON.]

GOD is not great because *omnipotent!*
But because power in him is understood,
And felt and proved to be benevolent,
And wise, and holy—thus it ever should!
For what HE wills, we know is pure and good,
And has in view the happiness of ALL:
Hence love and adoration—never could
The contrite spirit at his footstool fall,
If power, and power *alone* its feelings did appal!

If then divinest power be truly so,
Because its object is to bless;
It follows, that all power which man can know,
The highest even monarchs can possess,
Displays alone, their "less than littleness,"
Unless it seek the happiness of man,
And glory of the Highest:—nothing less
Than such a use of power one moment can
Make its possessor great, on wisdom's god-like plan.

FOR PARENTS.

Subduing the turbulent temper of Children.

FENELON, a French Archbishop, took in hand a difficult case, and pursued the following course, it is said, with success. The Duke of Burgundy, grandson of Louis XIV., and heir to the crown, a spoiled child, of an outrageous temper, about fourteen years old, who had got the better of all his tutors, was committed to the Archbishop, with powers to do as he pleased; and he tells us how he proceeded: "when the young prince," says he, "gave way to those fits of passion and impatience to which a temper naturally hot, made him but too subject, the tutor—the masters—all the attendants and servants of the house were instructed to keep the most profound silence in his presence. They were not permitted even to answer his questions. If they served him, they turned away their eyes, as if afraid to approach a creature whose passion had overpowered his reason. Any attention they paid him was no more than what was necessary to preserve his existence, and that as if in compassion to a person deranged. His lessons were suspended—his books were put aside as if of no use to one so wild, and he was left to himself—to his reflections—to his sorrow—to his remorse."—These are the feelings which a parent ought to put in action whenever he has to deal with passion of any kind: and the earlier the better.

"THE BIBLE SAYS SO."

We cannot begin too soon to communicate principles to the young, which shall govern their minds for life. Lasting impressions are made on them at a much earlier age than many persons suppose. It is remarkable, that the most important and sublime truths are, at the same time the simplest. For instance, a very young child may be taught that there is a God; that we are made to do his will; that we are all sinners; that there is to be a judgment; that Christ died for sinners; and that those who love God shall be forever happy in heaven.

Children should early be taught that the Bible is the great authority; and that when it speaks on any point the question is settled for ever. They should be taught to go directly to the Scriptures, to find what is good and what is bad, what is true and what is false. Thus, with the blessing of God; they will acquire the habit of constantly giving up their own notions and inclinations, when they find a plain declaration of Scripture. I therefore think it a good sign, to hear a child often use the expression, *the Bible says so.*

SCRIPTURAL ILLUSTRATIONS.

The Brazen Serpent.

(See Numbers xxi. 4—9. John iii. 14, 15.)

The children of Israel, in their journeying, became much discouraged because of the way, and the people spake against God and against Moses, Wherefore have ye brought us up out of Egypt to die in the wilderness? And the Lord sent fiery serpents among the people, and they bit the people; and much people of Israel died. Therefore the people came to Moses and said; We have sinned, for we have spoken against the Lord and against thee; pray unto the Lord that he take away the serpents from us. And Moses prayed for the people. And the Lord said unto Moses make thee a fiery serpent, and set it upon a pole; and it shall come to pass, that every one that is bitten, when he looketh upon it, shall live. And Moses did so, and it came to pass that if a serpent had bitten any man when he beheld the serpent of brass he lived Jesus Christ made use of this event to instruct Nicodemus in the nature of *faith.* "As Moses lifted up the serpent in the wilderness, even so must the Son of Man be lifted up; that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life" May all our readers so look to Jesus, as to receive eternal life.

வெண்கலச்சற்பம்.

நாலாம் மோசே உகம் அதி. யோவான் ரூ அதிகாரம்.

மேலாமிச்சித்திரந்தான் வெய்யகோள்ளிவ:ய்ப்பணியி
னுலாவிமாழாமலத்தானன் றேர் கோலிடத்தே
தஞ்சமேனவையேன்று சாற்றிடமோசேயுயர்த்த
கஞ்சவாவாமேன்னக்காண்.

வழியுற்றுவருமீஸ்றவேலர் நடையினல் மனஞ்சலித்தையனுக்கே — மாறகமோசேக்கு வேறகவுந்தம்மை மாநகரோகீப்தினின்றே—அழிவுற்றுமடிவிக்க வோவிந்தவிபினத்தில் அடைவித்ததென்றுசோலவே—அத்தன்கோதித்தங்கீவாய்நாகமிகவேவ அநேகர்மடிவாகமற்றேர்—பழியுற்றவேங்களுக்காகநந்தேவனப்பரிந்துவேண்டேன்னமோசே— பணிந்தத்தனுரையினல்வேண்கலப்பணியோன்று பண்ணியோருகோலினுய்த்தான்—விழியுற்றுநோக்கவே கடியுண்டபோாவி விழ்ந்திலார்யேசுதனையோ—மேவநோக்கினர்நித்தசீவபாக்கியமடைவர் மேய்மையிதுணர்ந்திடுதிரோ.

THE ALARM WATCH.

A LADY who found it difficult to awake so early as she wished in the morning, purchased an alarm watch. These watches are so contrived as to strike with a very loud whirling noise, at any hour the owner pleases to set them.

The lady placed her watch at the head of the bed, and, at the appointed time, she found herself effectually roused by the long, rattling sound. She immediately obeyed the summons, and felt better all the day for her early rising. This continued for several weeks. The alarm watch faithfully performed its office, and was distinctly *heard*, so long as it was promptly *obeyed*. But after a time the lady grew tired of early rising, and when she was awakened by the noisy monitor, she merely turned herself, and slept again. In a few days the watch ceased to arouse her from her slumber. It spoke just as loudly as ever, but she did not *hear* it, because she had acquired the habit of *disobeying* it. Finding that she might just as well be without an alarm watch, she formed the wise resolution, that if she ever heard the sound again, she never more would allow herself to disobey the friendly warning.

Just so it is with conscience. If we disobey its dictates, even in the most trifling particulars, or allow ourselves to do what we have some fears may not be quite right, we shall grow more and more sleepy until the *voice* of conscience has no longer any power to awaken us.—*The Child's Gem.*

CHINESE FEAST OF LANTERNS.

This is a splendid festival among the Chinese, when every part of the empire is completely illuminated. Both in city and country, on the coast and on the rivers, every person lights up his painted lanterns. These are of various forms and sizes, covered with transparent silk, ornamented with flowers, animals and human figures. They are lighted by lamps or wax candles, and adorned with gilding, japanning, and elegant streamers of silk or satin.

Some of these lanterns are very huge, so that the Chinese eat, lodge, receive visits, have balls and act plays in them. The largest lanterns frequently exhibit moving figures, which are set in motion by means of hidden threads. The spectators are in this manner amused by the sight of horses galloping, ships sailing, and armies in full march. Some carry about serpents of an enormous length, illuminated within from the head to the tail, and so contrived that they wreathe about in different forms as if they were alive.

To add to the brilliancy of this festival, a variety of fire-works are exhibited. In one of these exhibitions, an arbour of vines with red grapes was represented, in which the color of the wood, fruit, and leaves was exaxtly imitated; the whole appeared to be burnt; and yet remained uninjured.

This feast is held on the fifteenth day of the first month. The number of lanterns lighted throughout the whole of China and hung out of the houses and in the streets, is said to be over two hundred millions. People of common rank will expend fifty or sixty dollars on the occasion, and even the poorest will exert themselves to contribute to the general illumination.

NOTICE.

The undersigned begs to inform his friends, his customers, and the public in general, that he is obliged to resign and dissolve his Shop and Commercial Rooms by the end of September next.

The undersigned kindly requests his debtors will be pleased to pay off their debts and settle their accounts within three months from this date.

Jaffna, July 19. 1845. FRANCIS A. TOUSSAINT.

1845. Meteorological Register, kept at the Am. Mission Seminary at Batticotta.

July 8 to 21.	Barometer, corrected for Capillarity & Temperature: Maximum. observed at h m 9 40 A. M.	Minimum observed at h m 3 40 P. M.	Thermometer. 1st and 3d columns give the mean of the day and the night. A. M. h m 9 30	P. M. h m 3 40	P. M. h m 9 30	Depression of the wet-bulb Thermometer. A. M. h m 9 30	P. M. h m 3 40	P. M. h m 9 30	Course of the wind. Observed chiefly at the times of the other observations.	REMARKS. *Force of the wind.*—It has varied from a very gentle to a fresh breeze,—being often quite calm some part of the night.
				°	°	°	°	°		
8	29.850	29.762	85.0	87.5	84.5	5.0	8.4	4.6	s. s. w. s.	Flying clouds; haze. cloudy.
9	29.817	29.728	86.2	89.0	85.2	6.2	9.0	5.4	s. w.; s. by w.	Flying clouds; haze.
10	29.792	29.711	86.0	88.0	84.3	9.0	11.5	5.8	s. w.; s. s. w.	Flying clouds; haze.
11	29.802	29.743	86.4	89.0	85.0	10.0	10.0	6.0	s. w.; s. by w.	Flying clouds; haze.
12	29.852	29.776	86.6	88.5	85.1	8.6	11.0	5.2	s. s. w.; s. by w.	Flying clouds.
13	29.862	29.766	86.5	88.4	83.2	6.5	10.5	4.5	s; s. w.; s.	Flying clouds; haze.
14	29.842	29.741	86.0	87.7	84.3	6.0	9.0	4.4	s. w.; s. by w.	Flying clouds; haze.
15	29.825	29.742	85.9	86.5	84.4	6.2	8.5	4.8	s. s. w.; s.	Flying clouds; haze;cl; fl.clouds.
16	29.797	29.723	85.2	86.9	83.0	6.2	7.7	4.0	s. w.; s. s. w.; s.	Cloudy; flying clouds; M. C.
17	29.837	29.750	85.8	85.5	83.5	7.3	7·0	4.5	s. s. w.	Flying clouds; cloudy.
18	29.823	29.737	85.2	86.3	83 8	5.2	7.0	4.6	s. s w.	Flying clds.; cloudy; haze;fl.cld.
19	29.837	29.759	86.0	87.4	83.0	7.5	9.4	4.2	s. w.; s. s. w.	Cloudy; fl. clds; haze;
20	29.855	29.800	84.5	85.5	82.9	5.7	7.0	4.3	s. w.; s.	Rain, thunder & light at night fl.c.
21	29.850	29.803	84.8	86.0	83.1	5.8	7.0	4.1	s. by w.;	Cloudy; flying clouds.
	29.831	29.746	85.9	87.3	83.8	6.8	8.8	4.7	MEAN.	

௱௨௭. அதிகாரம.

அடக்கமுடைமை— *On self-control.*

யாகாவாராயினுநாகாக்ககாவாக்காற்
சோகாப்பர்சோல்லிழுக்குப்பட்டு

தம்மாலே காக்கவேணடிய எல்லாவற்றையுங்காக்கமாட்டாராயினும், நாவு ஒன்றையுங்காக்க, அதைக் சாக்காவிட்டால், சோற்குற்றத்தில் அகப்பட்டுத்துன்ப்படுவார் எறு.

Though you guard nothing else guard your tongue; as for those that do not guard it, their words will be drawn into evil and they will be drawn into evil and they will suffer distress. *Drew.*

Though unrestrained all, restrain thy tongue;
For those degraded by licentious speech
Will rue their tongues' offence. *Ellis.*

CONTENTS.

History and Chronology - - 105—106
Child's Book on the Soul—The Letter Writer - 107
Brief historical view of Ceylon - - 108
Divine help—Views of Roman Catholic statesman &c. 109
Religious toleration of the Indian Government - ib.
The Bible the only rule of faith—Try Again—Grey Squirrels—The establishment of a Law Library at Jaffna ib.
A balance—St. F. Zavier's body and remarks 109-110
Summary of English and Tamil intelligence - 110
Benefits conferred by Government and the Missionaries 111
Power and benevolence—For Parents—The Bible says so—The alarm watch—Chinese Feast of Lanterns— 112

Printed and Published at the American Mission Press, Jaffna, by Eastman Strong Minor.